

‘t Eerste Deel, van Sparens Vreughden-Bron

Uytstortende Ueel Nieuwe als Singens waerdighe Deuntjens

bron

*‘t Eerste Deel, van Sparens Vreughden-Bron, Uytstortende Ueel Nieuwe als Singens waerdighe
Deuntjens. Michiel Segerman, Haarlem 1643*

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/_spa002spar01_01/colofon.php

© 2012 dbnl

The logo for the Dutch Bibliography (dbnl) consists of the lowercase letters 'dbnl' in a blue, sans-serif font. The letter 'd' is stylized with a small hook at the top.

Gheestighe Ieught.

*NA*dien ons *Spare*, niet min, als den *Amstel* versien is, van soete Quelers ende Queelderesjens, wiens sang-grage kropjens staech greetich zijn om yet nieuvs te neurien; soo hebbe ick niet konnen naer-laten, ten aensien my door veel-voudighe moeyten, soo aerdighe als singhens-waerdighe Deuntjens (als oyt het licht beschaduwte heeft) waren ter hant ghekomen, om de selve u sangh-lievende Ionckheyt op te offeren, hopende ende vertrouwe u daer mede soo grooten

dienst sal ghedaen hebben, als of u *Ganimedes* aen der Goden Dis, op Nectar ende Ambroos ghenoodt hadde: waer door sulckx bespeurende, my sult licht aenporren om een tweede Springh-ader uyt dese soet-vloeyende *Bron*, voort te brenghen.

Blyvende ondertusschen

U alderminsten Dienaer,

Michiel Zegerman.

Opdracht

aen de

Haerlemse Sangh-Godinnen,

en

konst-lievende

Iuffertjes.

COmt ghy sparens vreucht-Godinnen

Die op 't aenbeelt van u sinnen

Stadigh nieuwe deuntjes smee,

En u tijdt daer in besteet:

Comt ghy soete Zangeresse,

Wilt u graege sangh-ust lesse,

*Hier aen Sparens-Vreughden-bron,
t'Wijl ghy schuylt voor d'heete Son.
Of wanneer dat Titans straelen
Naer het west sijn aem gaet haelen,
Of wanneer het bosje voelt
't Coel geblaes van Auraas coelt:
Dan is 't tijdt om uyt te queelen
Met een hel geklanck van Keelen,
Minne-deuntjes veelderly,
Prickelvonckjes tot ghevry,
Minne-klachjes, toover-kunsjes,
Droom-gedachjes, lof van gunsjes,
En wat minnaers minne teelt,
Wort by u dan uytghequeelt.
Comt dan maeghden leent u sinnen,
'k Hoop ghy hier u wens sult vinnen,*

*Door siet Sparens Vreughden-Bron:
Of het u vermaecken kon.
Hier in sult ghy konne vinde
Hoe dat Titer om Lerinde
Traentjes stort in Sparens-Bron
En als sneeu smelt voor de Son.
Hier hoort ghy Diana klagen
Over hem, wiens loose lagen
Heeft haer suyver eer ontweyt
En stil swijgens van haer scheyt.
En hoe Cloris kan verkrijgen,
Om te sijn Galathees eygen.
En hoe Clarimenaes hart
Van Cupid ghetroffen wart.
En noch meerder minne-klaghjes
Sult ghy vinden, Soo ghy sachjes*

Sparens-Bron *ten eynde gaet,*
En geen blaetjes overslaet.
'k Wens dan Sparens sangh-Godinnen
Dat de neygingh van u sinnen
Streckt gelijk de mijne doe,
Doch 'k vertrouw u alles toe:
Dies ick u neem tot behoeders,
Dat ghy doet ghelijck als moeders
Over onse Spruytjes teer,
Int ophouden van haer eer:
Wilt haer slechtheyt wat verschoonen,
Groote wijsheydt kan niet woonen
By een jongh-geboren kindt,
Dies verschoont haer: soo ghy vint
Hier of daer de kinder stuypen,
Laet het door u vingers sluypen

*En doorsiet het niet te nauw,
Of en troost het met geen grauw:
Maer wilt haer u gunst bewijzen,
Dan sal steeds mijn ziel u prijsen,
En mijn pen sal uwe lof
Melden met een hoogher stof.*

V alder minsten Dienaer

P. V. Goor.

Lust baert wijsheyt.

G. K.
Verantwoordingh
aen de
Haerlemsche Fijne Susjes.

*Wel ist onmogelick, voor opspraeck te bevrijen,
Ick die ontschuldigh ben, moet nu als schuldigh lijn:
Dit segh ick Soetertjens, om dat ick heb verstaen,
Hoe dat ick met een Dicht, wort valschelick belaeen,
Gerijmt tot schimp en spot, van veel beroemde, Schoone,
Die 'r deughden waerdigh zijn, een Diamante Kroone:*

*Waer van den hooner blijft, door vosselick beleyt
Verholen, en 't wert my, als Dader aengeseydt:
Met ongegronde reen, die ick sal duldigh dragen,
Tot dat de krachte Son, d'onwaerheydt doet verdagen;
Gelijck een dicke damp, die met'er tijdt verdwijnt,
Waer doorse als een Bruyt, dan weer te helder schijnt,
Als waerheydt blick sal doen, hoe dat ick wordt belogen.
En als d'onnoselheydt van 't ongediert bespogen:
Maer 'k vrees geen bitse nijdt, hoe seerse my nu hoont,
En 'kwacht met hem ten eynd, dies Temis my noch kroont.*

Een de Eer.

***Vereeringh aen Klaes-bot, en lichte Maertse-buy,
Op 't nijdigh oordeel van dees treffelicke Luy.***

*HOort Keffers die bedilt steeds yder mensch sijn saken,
Grijpt Pen en Inckt ter hant, en wilt het beter maken,
En soo ghy niet en kundt, soo laet u schempen staen,
Of soo ghy beter weet, komt herwaerts wilt my raen?
Dan 'tschijnt (so 'tspreekwoort seyt,) dat d'aldermeeste lappen,
De lompste Snijers maeckt, en die het meeste snappen,
Het alderminste doen. dus vind ick best geraen,
Een woeste Maertse-buy, licht in de windt te slaen:
'Tis waer, sy buldert fel, met onbetoomde slagen,
Maer met een stijve neck van reen men 'tlicht kan dragen:*

*Want als m'in plaets van Schilt, of Harde-beukelaer,
Aenvaert reen, en belijd, soo isser geen gevaer;
Om bot, en Maertse-buy tot in sijn hol te jagen,
En treffen hun op 't hoofd, selfs met haer eygen slaghen.
Dus bidd' ick u mijn vriend, en u, die 'k noyt en sagh,
Dat ghy u voortaan wacht, te brengen aen den dagh
U eygen sotterny, en wilt de spreuck onthouden,
Dat soo een sot veel sweegh, m'hem licht voor wijs soud' houden.
Ick ben door dwangh geport om u te doen verstaen,
Hoe weynigh datmen acht, u afgunstigh vermaen:
Want soo ghy 't uyt een hert van broederlick medooghen
Gedaen hadt, so wast wel: maer 't schijnt ghy heb gesogen
Uyt 'smoeders de borst gal, in plaets van suyver melck,*

*En d'uyt-gebraeckte gal, schaft ghy ons in een kelck.
Van buyten yetwes schoon, maer die te recht gaet oogen
Die vindt (gelijckmen seyt) sich al te veel bedroogen.
Soo acht ick oock te zijn u waerschouw op getoyt,
In schijn, maer in der daet van reden heel beroyt.
Dies houdt u aen 'ghespeel, ick sal na wijsheyt trachten,
So krijght mijn wensch sijn eysch, en ghy 't geen ghy moet achten.*

Sparens
Vreughden-Bron.

[Set u neer, ey rust bedroefde Harder]

Stemme: *Karileen.*

SEt u neer, ey rust bedroefde Harder,
 Siet u *Phylis* gaet vast heen,
 Siet, siet, ey lieve siet, hoe *Phylis* vliet,
 Haer Harder en laet hem nu droevigh alleen,
 Neemt u keer, ey volght doch haer niet verder:
 Want ghy siet sy stadigh vlucht,
 Wel aen, maeckt droef geluyt, stort tranen uyt,
 Vervult hier het Bosje vol droevigh naer gesucht,
Phylis haet haten, 't Herders leven soet,
 Prijst hooge staten, tracht nae 's werelts goet:
 Maer weet, niet 't leet, 't geen men der vint,
 Maer acht, onbedacht, dat 't daer al gaet voor wint.

2 Ey een woort, ach keert ey lieve *Phylis*:
 Keert ey soete Harderin.
 Ey schuwte het steeds gebroet, dat niet en doet,
 Als schimpich te spotten, met d' eenvoudighe sin,
 Gaet niet voort, maer keert doch eer 't u leet is,
 Wat vermaeck vintmen in Stee,
 Niet als een vuyl gesnap, van achterklap,
 Van 't geenmen wel sonder achterdencken de:
 Wilt ghy dan mijden, dat ghy nieuwers komt,
 Soo moet ghy lijden, datmen u dan nomt
 Een Lijs, die vijs, is en wel lijckt
 An schijn, een Bagijn, die stuyr en norsigh kijckt.
 3 Wilt ghy nu by 't Steedtse volck verkeeren,
 Soo moet ghy dan u gelaet
 Veranderen en u dracht, na steetse pracht,
 Mee setten en proncken met opgemaect cieraet,
 Datmen u, dan schatte nae u kleere:
 Noemde m' u een oprecht banier,
 Van lichte wulpsicheyt, 't geen vaeck beschreyt
 De eerbare herten, die sulck een schadelick vyer,

Steets sien om swerven, dat door vuyle brant,
 Ons kan bederven, sinnen en verstant,
 Soo dat de Stadt, 't vermaeck, mer vond, en heeft,
 Ons steets geeft aen-lockingh tot de sond.

4 Gaet niet heen, ey keert doch Harderinne,
 Maer wat klaegh ick doch, 't is wint?
 Wel Harder sult ghy dan, nu scheyde van
 De geen die ghy hebt voor desen so bemint?
 Neen jae neen, ach jae, ick schey uyt 't minnen,
 Schoon mijn 't scheyden wel verdriet:
 Want ick van d'Hoofs manier, doch niet een sier,
 En weet van haer termen, oft Complementen niet.
 Dus 'k laet de Ioffers, en het steets gevry,
 Steetse ruyge Doffers, en haer Cortoisie:
 Want konst, baert gonst, en wat doch weet
 Een loer, van een Boer, van 't geen men konst heet?

Konst baert gonst.

[Spoeyt u voetjes treet wat aen]

Stemme: *Tweede Karileen.*

The image shows a musical score for a song. It consists of three staves of music. The first staff begins with a large 'S' and a treble clef. The lyrics are written below the notes. The second and third staves continue the melody and lyrics. The lyrics are: 'Doeyt u voetjes treet wat aen/Want Apol sijn paerden in gaet slaen/En Auroor,, haer vertoont//soetjes/voor//Dus mijn vee// gaet wat rasjens, dwaelt niet na de Zee/'

S Doeyt u voetjes treet wat aen/Want Apol sijn
 paerden in gaet slaen/En Auroor,, haer vertoont//soetjes/
 voor//Dus mijn vee// gaet wat rasjens, dwaelt niet na de Zee/

SPoeyt u voetjes treet wat aen,
 Want *Apol* sijn paerden in gaet slaen,
 En *Auroor*// haer vertoont// soetjes, voor//
 Dus mijn vee// gaet wat rasjens dwaelt niet na de Zee,

Soeckt Claver-wey// schuwt de hey// op dat ghy// Niet geniet/
't geen u baren mocht verdriet// Pluckt gewas// knabbelt gras/
booz 't gewas// Dan 't gebiert// ick u hoed// schoon hoe seer het tiert.

Soeckt Claver-wey// schuwt de hey// op dat ghy//
Niet geniet, 't geen u baren mocht verdriet//
Pluckt gewas// knabbelt gras, voor 't gebas//
Van 'tgediert// ick u hoed// schoon hoe seer het tiert.

2 Stroomt neer Beeckes spoet u ras,
Segh mijn Lief dat ick hem hier in 't gras,
Heb vertoeft// al te langh, 'k ben bedroeft,
Om dat hy// dus gaet wachten, en my laet in ly,
Ey bortelt uyt// met geluyt// dat het stuyt,

Dicht ontrent// daer mijn Lief sich is gewent.
 Met sijn Vee// 't houden stee// laet hem ree,
 Hier doch zijn// ach! ick bid, doet soo veel voor mijn.

3 Daer rijst soetjes 't Morgen-licht,
 Die het vyer heeft in mijn borst gesticht,
 Wiens gelaet// m'heeft bekoort// en sijn praet,
 Mijn vervoert// doen hy eeuwigh my sijn trouheyt swoer,
 'K acht Konincks Kroon// en sijn Throon// niet so schoon,
 Noch soo waerd// al de rijckdom van de aerd,
 Als die geen// die met reen// langh geleen,
 M'heeft bekoort// tot sijn Min, dies hy my behoort.

4 Kom dan *Cloris* kust uw' Vrouw,
 En geniet het geen ghy eertijds wouw,
 Want de Trouw// van ons twee, Man en Vrouw,
 Heeft gemaect// dies de lusjes nae 't genieten haect,
 Kust *Cloris* kust// laet de lust// sijn geblust,
 En voldoet// d'langh-gewenschte vreughde soet//
 Beesjes Fluit// maeckt geluyt// 'k ben de Bruydt.
 Weest verheught// want de tijt, roept nu om geneught.

Lust baert wijsheyt.

[Ach Rosemont beminde]**Stemme: *Sulamite*.**

ACh Rosemont beminde,
Hoe vlucht ghy soo verbaest,
Gelijk een Hinde,
Dat vliedt voor grage Winde?
Vlucht niet mijn Lief, wel waer voor gaet
ghy vluchten?
Of vliedt ghy voor mijn suchten?
Soo wil ick mijden,
En stellen aen een zijden,
Rosemonde:/: al mijn lijden.
2 Mishaeght het u ach schoone?
Dat ick mijn lijden steeds, u kom vertoone,
Ey wilt mijn doch verschoone,
Voor dese mael, ten sal niet meer geschieden,
Ghy kondt my maer gebieden:
Ist u behage,

Dat ick ly, en niet klage,

Rosemonde:/: 'k salt verdrage.

3 Maer als ick dan gemoete,

Ach Rosemonde u, en ick u groete,

En my buygh voor u voete,

Laet dat maer toe, en denckt dat ick wil seggen:

Ey wilt u strafheyt leggen,

Ach Herderinne!

Sal ick u straffe sinne,

Rosemonde:/: noyt verwinnen?

4 En als ick dan t'huys leyde,

Ach Rosemonde u, wanneer ick scheyde,

Denckt dat of ick dit seyde:

Ach Rosemond! wilt u doch t'my-waerts wende,

Helpt mijn uyt dees ellende,

Laet mijn verwerve,

Rosemonde, Rosemonde, Rosemonde dats mijn sterve.

Konst baert gonst.

[Nu dat mijn Harderin danckbaer wil wesen]

Stemme: *Serbande.*

NV dat mijn Harderin danckbaer wil wesen,
 Voor al de rouw die mijn Zieltje besat:
 Nu ick ten eynde ben van al mijn vreesen,
 En dus geraeckt ben op weer-Liefdens pat,
 (Daer ick te vooren tot loon van mijn deught,
 Niet vondt als spot, en smaet, in plaets van vreught,)
 Soo bevind' ick nu te recht waer te zijn,
 Dat minne volght nae langh gelede pijn.

2 Haer lonckend ooghjes die eerst hiel gevangen,
 Mijn ziel in boeyens die schenckt sy ny vry:
 Mits sy mijn Minne getoetst heeft soo lange,
 En nu niet meer laten wil in de ly,
 Dus schenckt sy uyt liefde, tot danckbaerheyd,
 Haer weder-liefd in plaets van stuerigheydt,
 En ick bevind' nu te recht waer te zijn,
 Dat minne volght nae langh-gelede pijn.

3 Herders, *Nae-jaden*, en ghy Bos-godinnen,
 Telgh-rijcke Boomen, en ghy naere nacht,
 Cristalle stroomen getuyge mijns minne,
 Die vaack gehoort hebt mijn droevige klacht,
 Ey! wilt u verheugen en vlecht haer een krans,
 Die mijn verhuysde ziel hersteld in haer glans,
 Mits ick bevind nu te recht waer te zijn,
 Dat minne volgt nae langh-geleden pijn.

[*Harderinne*]

Stemme: *Balette Bronckhorst*.

Harderinne,
 Ach sult ghy nimmer wenden,
 V gunst tot my
 Godt der minne,
 Ey siet aen mijn ellende,
 En slaverny,
 Laet ghy toe, dat sal een teere Maeght,
 V Godtheyt tarte,

Doorschiet haer 't herte,
 Dat sy mijn smerte,
 Gevoelet op dat sy, dat sy, dat sy,
 Op dat sy mijn Weer-liefd' draeght.

2 Sult ghy lijden datmen niet als voor desen,
 V groote kracht,
 Nu ter tijden, niet meer en hout te wesen,
 Maer gantsch veracht:
 Want wel eer dreef ghy des Konincks kindt,
 Door Liefd te minnen, een Harderinne,
 En deught kon winnen
 De gunst voor 't goet: maer nu, maer nu, maer nu,
 Ach! maer nu is deught maer wint.

3 Rosemonde, seght schoone kan het wesen
 Dat ghy met pijn?
 Soude door-wonden mijn hert en niet genesen?
 Neen 't kan niet zijn,
 'k Smeeck niet meer, die my geen hulp en sondt,
 Wiens kracht der boghen,
 Ghy hebt ontogen, diens ben bewogen

Te soecken hulp van u, van u, van u,
Ach! van u mijn Rosemond.

4 Wilt dan schoone,
V gunst eens tot mijn wenden,
Soete Herderin,
En beloone,
Mijn trouwe Min en ende
V straffe sin,
Mint nae 't oor, ey mint de ware deught,
Ach Herderinne!
Voelt ghy u sinnen,
Geneyght tot minne,
Mint toch voor 't goet de deught, de deught, de deught,
O de deught! baert reyn geneught.

Konst baert gonst.

Hypomeen en Atalantæ.

Stemme: *Carileen.*

Hypomeen,
 In 't *Cypers* schoon geweste,
 Sagh de schoone *Atalant,*
 In 't loopen soo volmaeckt.
 Dies hy geraeckt
 Wiert van de min, schoon sy houdt de overhant:
 Hy hadt reën,
 Vermits sy was de beste,
 Diemen in 't gewest doen vont.
 Iae die de schoonheydt tart,
 Soo menich hart,
 Hem ylde ter doodt, en 't loopen onderwont.
 Dies *Hypomeene,*

Sprack met soete stem,
 Hier is noch eene,
 Die het noodt-lots-klem,
   Haer proef,
   Behoef,
 hy soeckt de doodt,
 Of u,
 Sal hy nu,
 Verlossen uyt de noodt,

2 Atalant,

Wilt dese loop-strijdt waghen,
 Die u hier wert aen geboon.
 Ick bid u, doch verhoort,
 Eer ghy vermoort,
 Die voor u Goddin, wil sterven duysent doon.
 ‘k Voel de brandt,
 Mijn jeughdigh hart door-knagen:
Atalantae loopt met my.
 ‘k En vrees niet voor de doodt,

Soo ick ontbloot,
Van u Liefde raeck, ick en begeer niet vry,
Ach Hippomeene!
Hooft nae mijn vermaen,
Soeckt niet het geene,
Ghy niet kont bestaen.
Maer gaet
En slaet
Aen haer u sin,
Even graegh.
Sal wenschen om u min.

3 Hoe Goddin!
Ten is geen groven reeckel,
Die de loop-strijdt u aenbiedt:
Maer 't is *Macareus* Soon,
Die u ten loon,
Voor alle schat begeert, en anders wil hy niet
Als u Min.

De Godt van Zee, en Pekel,
Is de Stam van ons geslacht.
Dies wilt wel voor u sien,
En denckt met wien,
Dat ghy nu 't geluck, of tegenluck verwacht,
Dees hooge woorde,
Trefte haer aen't hart,
Dies hy bekoorde,
Die noyt wist van smart.
Want sy,
't Gevry,
En Minnaers-klacht,
Versmaet,
Nu te laet,
Wert van de min verkracht.

4 *Hypomeen*,
Ghy doet mijn ziel bekooren,
Door u Tover-soete kunst,
O brave Ionge-blom,

Loopt wederom,
 Eer ghy u misdoet, weest seker van mijn gonst.
 Anders geen,
 En is voor u geboren:
 (*Atalanta* schoone Maeght,
 Als die u overwint.
 Princes begint,
 Ick haeck na de doodt, of't geen my meest behaeght.
 Alst dan moet wesen,
 (Sprack de jonge Maeght)
 Sal ick met vreesen,
 Doen, 't geen u behaeght.
     Hy loopt,
     Sy hoopt,
     Te winnen prijs
     Soo 't scheen,
     Hypomeen,
     Won voor dese reys.

P. V. Goor.

Dronckemans Deuntjen.

Stemme: *Serbande.*

*W*Acker als helden dient *Bacchus* met sinnen,
 Voeght u ter plaetse (naer d'oude gewoont,)

Daer men de Kruyckjens voor Dochters beminnen:
 En drooge Keeltjens, met vochtigheyt loont.
 Sa, sa, als Mannen, voeght u aen den Dis,
 Daer Bier en Toebackjes, en goedt vyer is,
 En wilt doch mijen, (om dees tijdt van 't Iaer,)

Te loopen vrijen: Dies soeckt geen gevaer.
 2 *Silenus* Gasten, die noch zijt Soldaten,
 En veeltijts strijden in 't opene Veldt,

Komt Sparen soecken, wilt d'oorelogh haten,
 Verfoeyt doch het vechten om weynigh gelt.
 En ghy Matroosen, die 't Zee-vaert voor Man,
 Toont u als mannen, en om-hels de Kan:
 En wilt doch mijen, (om dees tijdt van 't Iaer,)
 Te loopen vrijen: Dies soeckt geen gevaer.

3 Schenckt *Bacchus* tranen in Christalle glaesen,
 't Gekoockte *Ceres* dient beter de Kan,
 Noe 't gelt tich ein mool idoe noble baesen,
 Doer mit soo soep ick dit kroeckje hiel wan,
 Noe, noe ey vrunde en west jo nicht dol,
 Tit wacker aen 't soepen ein yeder sich vol,
 En wilt doch mijen: (om dees tijdt van 't Iaer,)
 Te loopen vrijen: Dies soeckt geen gevaer.

4 Hoe loopje dus swieren als droncke sotten,
 Voeght u aen Tafel, kom brenght ons een Kaert,
 Om tijdt te korten laet ons eensjes Botten,
 Soo raeckt daer ruymte, wech, wech nae den haert:
 Die niet en wil speelen die voeght sich by 't vyer,
 En drinckt een Toebackje 't zy Wijntjen of Bier,

En wilt doch mijen, (om dees tijdt van 't Iaer,)
Te loope Vrijen: dies soeckt geen ghevaer.
5 Adoes, een heeltjen, laet komen het resje:
Dats helder geklaert, ey pruyst een reys an:
Stop oock een Pijpje, reyck over het tesje,
Toebackjes die dienen wel by de kan:
Hy lustigh, weest vrolick en denckt om geen leet:
Wilt singen en springen, geen vreught en vergeet,
En wilt doch mijen, (om dees tijdt van 't Iaer,)
Te loope Vrijen: Dies soeckt geen gevaer.

Lust baert wijsheyt.

[Myn Lief, mijn tweede Ziel]**Stemme: *Het was een jonger Helt.***

MYn Lief, mijn tweede Ziel,
Daer 't oogh altijd op viel:
Ha! waerde fleur der Vrouwen,
Ick heb u langh ghevrijt,
En soeck u noch ter tijdt,
Op deught en eer te trouwen.

2 Ick sweer mijn Engel dan:
Werd ick Goddin u Man,
Ick hoop mijn wel te dragen,
En wat mijn waerde Vrouw,
Dit sweer ick by mijn Trouw,
Behaeght, 't sal mijn behagen.

3 Mijn yver sal dan staegh,
Kloeck-moedigh alle daegh,
Als ick u heb verkreegen,
Versuymen uyr noch tijdt,
Om sien waer mijn profijt,
Of winst mocht zijn gelegen.

4 Soo d'Heer die eeuwigh leeft,
Mijn Lief gesontheyt geeft:
Soo wil ick u wel sweeren,
Te wesen wat een Man,
Ter werelt wesen kan,
En 't Huys houden in eeren.

4 En schoon oft al geviel,
Dat wy mijn Tweede-ziel,
In droefheyt mosten leven,
In druck door tegenspoet,
Soo sal mijn trouw gemoet,
V nimmermeer begeven.

5 Ick sal in 't kort geseydt,
Al waer u sin op leyt,

Of dat ghy sult begeeren,
Van als waer ghy naer pooght,
V maken Vrouw en Vooght,
En mijn als slaef geneeren.

6 Dus bid ick neer-geknielt,
Eer mijn lichaem ontzielt,
Dat ick u mach verwerven,
Of anders sal mijn hert,
Door d'over-groote smert,
Van droefheyten moeten sterven.

I. I. van Asten.

[Eens dat ick in Oudt Sparen]**Stemme: *Arent Pieter Gijsen, &c.***

*E*Eens dat ick in Oudt Sparen,
Te Kermis hadt gheweest,
En als ick wech soud' varen,
Vond ick een Boer, een Geest:
Maer soo droncken als een beest,
Die riep om Vracht,
Ick sloegh hem toe en dacht
Op sijn Wagen sit het meest.
    2 Ick segje toe wy voeren,
Wy hdden sulcken pret,
De Huys-luy, en de Boeren,
En de Burgers al te met,
Hebben vreught, maer wy byget:

Maecktent soo grof,
Dat loover en lof,
Leyt, gewont daer van te bedt.
3 De Paerden voor de Wagen,
Laefd' hy met Brouwers-vocht,
Die sonder Swiep of slagen,
Doen vlogen in de Locht:
Dat ick in my selven docht,
En meer met my,
Daer legge wy in't Y:
Want de Boer 't niet houwen mocht.
4 Hoe gaet den droncken Boer an,
Riep daer een uyt den hoop:
Maer siet den droncken Voer-man,
En gaf daerom geen koop,
Tot hy van de Wagen droop,
En viel in 't spoor,
Daer reeden wy doen door,
En de Boer bleef in de Loop.
5 Een die hem toe-vertroude,

Te stueren greep het Bit,
Dat kon hy mee niet houden,
Ick docht wat spel is dit:
'k Wed' ick hier niet langer sit,
Eer ick op was,
Lach al den hoop in 't gras,
D'een die viel sijn Bil uyt 't lit.

6 Daer quam den Boer aen dralen,
Iouw reeckel riep daer een,
De duycker mach jouw halen,
De Voerman seyde 'k hoop neen,
Ick heb schae genoeg gheleen,
Ick deed mijn best,
Oock ben ick swaer gequetst,
Houdt jouw vracht en weest te vreen.

7 Den een die most daer blijven,
Die hadt voor 't eerst genoegh:
Wy raeckten met ons bijven,
Soo verr' tot in een kroegh,
Daer ick dit den Waert versloegh.

Doe gingen wy voort,
Nae d'Haerlemmer-poort:
Want ten was niet veel te vroegh.

I. I. van Asten.

Op Temocleas Verkrachtingh.

Stemme: Amintas quam in rouw.

O Geylheyts snoode daet,
Waer kon oyt quader quaet,
Een suyvre ziel bestrijden,
Als dese maeght bestreen,
Van u, o *Andromeen*,
Most eer verplettingh lijden.

2 Temoclea leed schant,
Soo drae u snoode hant,
Haer eerbaerheyt quam pletten,
Haer kuysheyt verloor:
Doch niet-te-min verloor,
Vrouw Vestas suyvre Wetten.

3 Haer eerbaerheyt bleef heel,
Vermits in geene deel,
Haer hert dees snoodtheyt wrochte,
Haer eer hebt ghy verkracht,
Doch maeckt haer meer geacht,
Mits sy 't u dier verkochte.

4 O snoode Andromeen,
Die kuysheyt niet alleen,
Socht van dees Maeght te rooven:
Maer loert noch op'er schat,
Dies sy een moet weer vat,
Om u de ziel t'ontrooven.

5 Doen ghy u snoode lust,

Had aen dees Maecht geblust,
En had haer eer genomen.
Soo loert ghy noch op 't goet:
Waer over ghy u bloedt,
Deed' op de straten stromen.

Lust baert wijsheyt.

Bruylofts-Liedt.

Stemme: *Lavignone.*

*W*Anneer *Aurora* pronckt,
Haer Zaele:
En 't soet gediert weckt uyt sijn rust,
Als Hemels oogh belonckt,

De daele,
Dan streckt des Iagers hooghste lust,
Tot jaegen// sijn daegen,
Hy spilt, om 't Wilt,
In 't Iegers gilt,
En 't Wout door-rent,
Sijn Brackjes went,
Daer hy het Wilt vermoet omtrent,
2 De Winden krijgen lucht,
Den Iagher:
Wanneer hy eenigh voordeel siet,
Al neemt het wilt de vlucht,
Weer grager,
Soo dat hem 't loopen noyt verdriet,
Door 't volgen// verbolgen,
Het hert// met smert,
Verkregen wert,
Den Iagher spreyt,
't Leger bereyt,
Nae Iagers wijs het Wilt ontweyt.

3 Dus hebby Bruydegom,
De wegen,
Gelijck den laeger dick betreen,
Doch eyndich wederom,
Verkregen,
V Hooght vernoegen door gebeen,
V klagghes// in Lachjes,
Alreed// u leet,
In vreught besteet,
Voor getruer,
En bitter suer,
Soo menigh soet en vrolick uyr.

4 Wel Bruydegom en Bruyt,
Die beyde,
Door Godes schickingh zijt gepaert,
Godt wil u haest een spruyt,
Bereyden,
Die d'Hemel voor u heeft bewaert,
U geven// in't leven,
Veel goet,

Voorspoet in oevr-vloet,
 En dat ghy meught,
 Leven in deught,
 Hier, en hier nae in 's Hemels vreucht.

I. I. van Asten.

***Geboorts-vermaningh,
 van
 Ioffr. N. N. Verjaert den 4 Februarij, 1643.***

Stemme: O Kers-nacht, &c.

*KOm Maeghden van het siltigh Sparen:
 Wilt alle lieflick-heen vergaren,
 Tot vlechtingh van een Roosen-hoet:*

Om dese soete Nymph te cieren,
Gemenght met bladen van Laurieren,
Ey naedert t'samen op die voet.

2 Om haer geboorten dach te roemen,
Pluckt alderhande kleur van bloemen,
Tot pruyckingh van haer glantsich hoofd:
Van wiens vergode Sonne-stralen,
De herten buygen daerse dalen,
Die veel'er Peerlen glants verdooft.

3 Wy komen, *Schoonste* u vermanen,
De soete uyr, doen ghy met tranen,
Aenschouden eerst de aertsche Goon:
Wy wenschen u hier langh te leven,
In vreughde, dat den Heer u geve,
En voor u deught sijn gulde Troon.

4 Wilt nu u wijde handt betoonen,
En ons hier vooren weder loonen,
Naer u gewoone miltheyts aert,

Die geen welda'en, laet te vergelden,
 Op datmen uwen lof meer melden,
 Soo bidt ons t'samen op een Taert.

Een de Eer.

[Myn Beesjens om haer Herder, uyt mee-dogen]

Stemme: *Ceste cruelle.*

Myn Beesjens om haer Herder, uyt mee-dogen,
 Gaen treurigh grasen door de groene Wey,
 De Boomtjens zijn met mijn bewoghen,
 En d'Echo bootst my nae, een droef geschrey:
   Iae self de steenen,
   Schijnen (hoe verhart)
   Met my te weenen,
   Om my groote smart,
   Daer me *Lerind* my tart.

3 En sal dit al o straffe Herderinne,
V keysele boesem kneden nimmermeer?
Ick die u draegh gestaeghe Minne,
En sal ick niet, genieten eens de eer,
Dat ick mach roemen,
V Dienaer te zijn,
Ey schoone Bloeme,
Koom verlicht mijn pijn.
En zijt mijn Medecijn.
3 Soo sal u den Hemel weder loonen,
En seg' u en u Wolligh-rijcke Vee,
De Maeghden sullen u met kransjens kroonen,
Gehecht heel cierlick op mijn gebee,
Laet u bewegen,
Lieve Herders Kindt,
En zijt genegen,
Die u heeft gesindt,
En als sijn schat bemint.

Een de Eer.

[Toeft, *Galathe* vertoeft]

Stemme: *Soo langh ist Muysje vry.*

TOeft, Galathe vertoeft,
Schroomt ghy niet voor 't geboeft,
Die sich in't naere Wout,
En hoogh-getopte blaen,
Of in de Claver-laen,
Op Maeghde-schennis Hout.

2 Comt neemt u *Thirsis* mee,
Die u gewolde Vee,
In d'alder-grootste noot,
Niet en verlaten sal,
Schoon dat my 't luck geval,
Geheel de rugge boot.

3 Denckt ghy niet meer hoe vaeck,
Dat wy tot ons vermaek,

Rusten in't Claver-gras,
Terwijl ons wolligh Vee,
Sich graesde liever-lee,
Bevrijt van snoodt gebas.

4 Ach als ick denck hoe soet:
Wy swommen in de vloet,
Van onse lusjes bey,
Doen ick en ghy genoot,
't Geen ons *Natura* boot,
In't groene Claver-wey.

5 De Boomtjes zijn getuygh,
En 't langh-gewosse ruygh,
Hoe dickmael ick genoot,
De lusjes van u jeucht,
En d'over-groote vreught,
Vws Maeghdelijcke schoot.

6 En nu neemt ghy de vlucht,
En acht niet 't geen ick sucht.
Doch ick heb wel verstaen,
Wat dat de oorsaeck is,

'Tis *Cloris* is dat mis?
 Wiens gelt u heeft gevaen.

Lust baert wijsheyt.

[Ha *Belinde*]

Stemme: *Herderinne.*

HA Belinde,
 Segh waerom rooft ghy my (Goddin) de vryheyt?
 Most ik vinde,
 Mijn af-gedwaelde Vee, om weder te zijn quijt,
 Mijn hert en ziel.
 Soo drae u lonckjes viel,
 Wiens tintel-lichte,
 Kon in my stichten,
 Dat ick most swichten,
 (Een soet en felle brandt.)
 Wiens brandt:/: :/: mijn heel ontmant.
 2 Roem-waerde Maeght en Puyck van *Lingnon*,
 Die de sinne,

Betoovert van die geen die op geen Min en dacht:

Want doen mijn oogh,

Op uwe schoonheyt vloogh,

Staelt ghy mijn sinne,

Dat ick most Minne

O Herderinne,

V schoonheysts brave deught,

De deught:/: :/: uws Lentens jeught

3 Brave woorden,

(Verciert met redens-reen die mijn *Belinde* gaf.)

Als hy hoorden,

Wat oorsaeck dat mijn joegh van mijn kudde af,

Met wat gelaet,

En reden-rijcke praet,

Verzelt met zeden,

Wiens goude reden,

Aen mijn besteden,

Een brandt die niemandt les,

Niet les:/: :/: dan ghy Vooghdes.

Lust baert wijsheyt.

Sonnet,**Op een Sonne-blom.**

*NAer helder schijnent Licht, ghy door u gulde straelen,
 Aen-lockt my dat ick steeds met vreughden naer u keer:
 Rijst ghy in 't Oosten op, of daelt in 't westen weer,
 Ick volgh u, schoon u licht, mijn 's levens kracht onthaelen:
 Aensiede dan met vreught, de oorsaeck van mijn quaelen,
 Denck ick, o gulde Son, ghy my weer 't leven geeft,
 U straelen zijn soo 't schijnt, mijn doot, maer 't hert noch leeft:
 Ick rijs weer door u hulp, hier naer uyt doodes zaelen,
 Soo volgh ick dan met vreught, dat vriendelick gesicht:
 't Gesicht, 'twelck doch alleen, my die als doot verlicht:
 Wat doot? 'k segh 't is geen doot, al of wy 't schoon doot noeme,
 O! aen-gename pijn, o! vriendelick verdriet,
 Die voed gewenschte hoop, en acht u quellingh niet,
 Gequel, ghy Leser lacht, en 't schijnt ghy kent die Bloeme.*

Konst baert gonst.

[Gelukigh schijnt de Nacht]**Stemme: *Om een die ik bemin.***

Geluckigh schijnt de Nacht,
Voor mijn te weesen,
Niet anders dan de wacht,
Heb ick te vreesen.
De tijdt soo t'schijnt,
Is tot mijn Min genegen,
De deuren Vensters dicht,
De Luch gantsch sonder licht,
Ick wacht de Minnaers plicht,
Vry-postigh plegen.
    2 Indien ick oyt faveur,
Van u mocht hopen,
Soo bidd' ick doet u Deur,

Voor mijn eens open,
Dat ick ten minsten,
Lief u eens mach spreken,
Of kan dat niet geschien,
Soo bid ick op mijn knien,
Dat ick u eens mach sien,
Of 't hert moet breken.

3 Hoe 't vriest, hoe 't buyt of weert,
Wat mijn bejgent,
Geen Killigh, kou mijn deert,
Hoe 't waeyt of regent,
Geen wint of water,
Sal mijn brandt verkoelen,
Geen schrick of spokery,
Verhindert mijn gevry,
De meeste pijn doet ghy,
Mijn lief gevoelen.

4 De droeve nacht verdwijnt,
Ik sie de stralen,
Ik sal bedroeft soo 't schijnt.

Weer moeten dwalen,
 Helaes ick ben tot slaverny ghebooren,
 Geen meerder leer noch rouw,
 Als die sijn waerde Vrouw,
 Weer soeckt op eer en trouw,
 En mint verloren.

I. I. van Asten.

[Een die hem wil onderwinden]

Stemme: *Poliphemus, &c.*

EEn die hem wil onderwinden,
 Yets te vinden,
 Daer sijn geest vermaeck in vint,
 Soo hem 't Herte treckt tot jagen,
 Moet verdragen,
 Regen, vlaghen, storm en wint.
 2 Wilder yemandt vreemde steden,
 Gaen betreden,
 Verr-gelegen van sijn Landt,
 Die stelt het gemack ter zijden,

En moet lijden,
Ongemack aen elcken kant.
3 Vindt yemandt vermaeck in desen,
Om te wesen
Op der hoogen Bergen kruyn,
Die en moet de moeyt niet schromen,
Om te komen,
Op den hoogh bezanden Duyn
4 Stelt hem yemandt om te Vryen,
Die moet lijen,
Nijders tongh en Schimpers mondt,
Die moet duldigh leeren dragen,
Sulcke slagen,
Dat hem 't innich herte wondt.
5 Die *Nephtuni* Rijck bevaeren,
Quelt de baren,
Door de Winden om-geroert,
Die haer drijft dan gints en weder,
Op en neder,
Worden hier en daer vervoert.

6 Maer die op de Minne stroomen,
 Eenmael komen,
 Krijgen al veel meer onweer,
 Haet en nijdt en achter-klappers,
 Vuyle snappers,
 Gelt Beminders, en noch meer.

7 Dese als des Duvels Knechten,
 Steets bevechten,
 't Minnaers-schip aen elcken kant,
 Willen hem te rugh doen blijven,
 Of doen drijven,
 Op een Klip oft harden strant.

8 Bruydegom ghy hebt door-varen,
 Dese baren,
 Een behouden Haven in,
 Hier is 't eynd van u verlangen,
 Wilt ontfangen,
 't Loon van u getrouwe Min.

Konst baert gonst.

Sal ick noch langer, ha! straffe Goddinne,

Stemme: *Serbande.*

SAl ick noch langer, ha! straffe Godinnen,
 Suchten en treuren en leven in smert,
 Eer dat ick u wispel-tuerige sinne,
 't Veynsen door 't vleyen sal krijgen van 't hert,
 Of ist Goddin, vergeefs wat ik u vraegh?
 Soo is de Min vergeefs dien ick u draegh,
 O goede goden geeft mijn Lief dat sy,
 Wat van het lijden, lijdt dat ick nouw ly.

2 Gelijck de Leeuwen en Beyren vernielen,
 Grimmigh verslinden een doolende proy,
 Zijt ghy Lief besigh my 't leven t'ontzielen.
 Dies ick wan-hoopigh mijn sinnen verstroy,
 Door veel gedachten, dat soo braven Maeght
 't Hert van de Leeuwen in haer boesem draeght,

Of ist een proef om eens te sien mijn Min,
 Soo staeckt u veynsen, lief siet hier mijn sin.

3 Soo langh het gesicht de lucht sal aenschouwen,
 Soo langh als de tongh sal geven geluyt,
 Soo langh als ick aessem in't lichaem sal houwen,
 Soo langh tot de dootd mijn oogen toe-sluyt,
 Sal ick u zijn getrouw mijn tweede ziel,
 Dus wendt u oogen en siet waer ick kniel,
 Geen meer pijn op d'aerd' als een die mint,
 En hy aen wien hy vleyt geen Weer-liefd vint.

4 Quellende sal ick mijn leven nu enden,
 Storten mijn tranen beschreyen den dagh,
 Dat ick u van mijn leven oyt kenden,
 Nu ick u niet verkrijgen en mach,
 Vaert wel, ha schoone Maeght, siet wat ghy doet,
 Ghy zijt te keurigh in u dwaes gemoet,
 Ick wensch schoon Lief dat ghy met meerder paert,
 En dat de goede Godt mij ziel bewaert.

I. I. van Asten.

[Lestmael als al mijn gedachten]

Stemme: *Yets moet ick u Laura vragen.*

LEstmael als al mijn gedachten,
 Door het brengen en het wachten,
     Van het omme-gaende glas,
 Waren soetjens ingenomen,
 Met geneucht, die stoutheyt komen,
     Dede daerse niet en was.
     2 Ginck ik onse *Cloris* vinden,
 By de dichte groene Linden.
     Onse *Cloris* wiens gelijk,
 Onder al de Herderinne,
 Diemen waerdigh acht te minnen,
     Niet en is in onse wijck.
     3 Doe begost ick te verhalen,
 Hoe wy tot verscheyde malen.

Speelden met haer soete Naem,
En op haer gesontheydt droncken,
't Glaasje behoorde vol geschoncken,
Dat ons was so aengenaem.

4 Daer na ginck ick haer mee deelen,
't Geen ick hadd' uyt de platteelen,
Met een gauwe hant gesakt,
En behedelick genomen,
Als het Ooft was op-gekomen,
In veel schoteltjes gepackt.

5 Onder 't praten en het eten,
Dat my dee mijn tijdt vergeten,
En te hebben scheen een val,
Beurdet, dat ick (eer sy 't keerde,
En eer sy my kost af weeren,
Haer een lieve kus ontstal.

6 Ach hoe soet was het genaken,
En het lieffelick aen-raecken,
Van haer sachte lipkens teer,
Al de diensten van mij leven,

Sou ick tot belooningh gheven,
Om een kus te stelen weer.

7 Herderinne dwinght u tooren,
En wilt u soo niet verstooren:
Want soo 'k hier yet heb misdaen,
Om de misdaet te versoeten,
Sal ick brenghen selfs de boeten,
Die ick hoor dat daer toe staen.

8 Onlangs als ick raet begeerde,
Seyde my een Rechts-gheleerde:
Dat de Keyserlijcke wet,
Die yet openbaerlijck stalen,
Vier-vout sulcx weer te betalen,
Tot een straffe had' gheset.

9 Vier-mael weder u te kussen,
Soo; dat kan u gramschap blussen,
Ben ick willigh en bereydt:
Iae kan dit u niet vernoeghen,
Heel en al wil ick my voegen,
Naer u lieve sinlijckheydt.

**Tot lof van *Sparens-Stadt*, met hare
Nymphjes.**

Stemme: *Van Florida so het wesen mach*.

Ontsluyt nu Goden uwe sael / En komt om laegh byp
al te mael / Besoectt ons vrolick Spaeren / Daer 't ooz van
d'Echo wert gestreelt Als 't Maegde-gortje queelt / Die daer te

Ontsluyt nu Goden uwe sael,
En komt om laegh vry al te mael,
Besoectt ons vrolick *Spaeren*,
Daer 't oor van d'Echo wert gestreelt
Als 't Maegde-gortje queelt,

Die yeder tot de Deughde Wijst,
Daer niet als lof uyt rijst,
Tot eer van goede zeden.

5 Leeft sonder opspraeck voor en naer,
In Christen vreughde met malkaer,
Stoot alle quaedt ter zijden,
Op dat u naesten even Mensh,
V brenghe wensch nae wensch.
In dese laetste tijden

Verbreyt de deught.

Op 't Genoegen,

Stemme: *De Min die lijdt veel pijn.*

O Princen die u lust,
 En groot behagen scheidt in rijckdom en in pracht,
 In grootheyt, (noyt geblust,)
 In deftigheyt van naem, en oudt beroemt geslacht,
 Wat is het goet,
 't Geen u in over-vloedt,
 Van Fortuyn is gedeelt,
 Als het u 't genoegen steelt?
     2 't *Genoegen* is een deucht,
 Die alle rijcke schat in glans te boven gaet,

't *Genoegen* is een vreught,
 In ramp en tegen-spoet: Het alder-quaetste quaet,
 Wert by hem licht,

't *Genoegen* is door-plicht,
 Die 's Werelts ongeval,
 Hoe swaer het is, versetten sal.

3 En sietmen niet in 't velt,
 Wat een gerustigheydt sich het *genoegen* deelt:
 Daer sigh geen Herder quelt:
 Maer uyt sijn soberheyt het grootst *genoegen* teelt,
 Geen arremoed,
 Noch geen gebreck van goedt,
 Deert het genoegent hart:
 Want sy 's Werelts rampen tart.

4 't *Genoegen* is die geen,
 Die een bedaert persoon, doet jeughdelick aensien,
 Prijs ick dan niet met reen,
 Die het mis-noegen haet, en schijnter voor te vlien:
 Want 't Is een quaet,
 Die de gesontheyt haet,

En siecktens oorsaeck is,
 Dus schuwte, te veel becommernis.

P. V. Goor.

[Segh waerom mijn *Clarimeen*]

Stemme: *Nova*.

SEgh waerom mijn Clarimeen,
 Ick bidt, wilt my uyt-beelden:
 Waerom mijn bidden, en geweent,
 Soo weynigh vreughden teelden,
 Daer ick soo menichmael mijn klachten,
     De nachten,
 (O! wreede Maeght,)
 In droefheyt heb geklaeght.
     2 *Arion*, kon door 't geluyt,

Van 't vinger-reppend-speelen,
 En het soet-snaren-getuyt,
 Den *Dolphijns* liefde steelen,
 En kan ick dan met al mijn smeucken,

Niet weecken

V harde-hart,

't Geen alle mannen tart.

3 'k Bidt verhoort my o Goddin,

En schenckt my weer het leven,

't Geen ick sonder u bevin,

In dootse anghst te beven,

Soo sal ick u gewijde smoocken,

Doen roocken.

Met hart en ziel,

Ick voor u neder-kniel.

4 Dus verlost my uyt dees pijn,

En blust de heete minne:

Anders ghy oorsaeck sult zijn,

Door u verkeerde sinne,

Dat ghy u Dienaer doet be-erven,

Het sterven,
 't Geen dan o Maeght!
 Steets u ghedachten plaeght.

P. V. Goor:

Lust baert wijsheyt.

[Leonora mijn schooner]

Stemme: *Amarili mia bella.*

LEonora mijn schooner,
 Die door u soet ghesicht mijn hout gevangen,
 Seght eens mijn liefd' hoe lange,
 Sal uwe slaef geboeyt zijn met u banden?
 Of sal hy moeten stranden
 Op liefdens klippen? ach! hemel wilt my hoeden,
Leonora, Leonora, Leonora staeckt u woeden.
 2 Wilt ghy Goddin dan hooren,
 Dat men verwijten sal u schoonigheden,

Verselt met stuersigheden,
 Iae dat mijn dootd veroorsaect door u minnen,
 Denckt eens hoe dat u sinnen,
 En u geweeten u strafheyt sal misprijsen,
Leonora, Leonora, Leonora en misprijsen.

3 O Goddinne! wilt hooren
 De klachten die ick doe, mits selfs de boomen,
 Voor uwe strafheyt schroomen,
 Hoe kan een ziel begaeft en uytgelesen,
 Oyt soo ondanckbaer wesen,
 Dat sy sie die gene die haer bemint, sou haeten?
Leonora, Leonora, Leonora wilt het laten,

4 Soo sal ick u steeds loven,
 In 't Cabinet mijns ziels en doen u branden,
 Tot danck mijn offerhande,
 Mits ghy verwint, en ick heb 't al gewonnen,
 Hoe sal mijn ziel sich konnen
 Near eysch verheugen, ick schijn van vreucht herbore,
 Mijn beminde , mijn beminde, mijn beminde *Leonore*.

Lust baert wijsheyt.

[O soet en aengename beeldt]**Stemme: *Forida so het wesen mach.****O* Soet en aengename beeldt:

Waer op Naturaes gonste spelt,

En soeckt op 't schoonste te toonen,

Haer konst, die sy aen u vereert,

V schoone schoonheynt leert

Dat ghy zijt waert te kroonen.

2 Vermits men niet kan sien een treck,

Die dit, of dat heeft van gebreck:

Maer 't pronckt u boven maten.

V Voor-hoofst hoogh, en balnck geciert,

En ooghjens gemaniert,

Moet git u bruynheynt laten.

3 V hayrtjes dradigh als het gout,

Het geen, gheen Minnaers oogh vertrouwt,
 Op 't naeuste te door-kijcken,
 Die uwe schoonheyte maer belonckt,
 Die voelt sich stracks ontfonckt,
 Voor wie sult ghy dan wijcken?

4 V Montjen niet te kleen, noch te groot:
 Maer wel besneen, u kaeckjens root,
 (O schoonheyte noyt vol-presen)
 V hals veel witter als een Swaen,
 En krop zo net gedaan,
 Hoe moet het ander wesen?

5 V Borsjens blancker als Yvoor,
 Gemenght met blaeuwe aders door,
 Waer op twee Kars-jens wassen,
 Ick sweer dat ghy o Dwingh-Goddin,
 De moeder van de Min,
 In Schoonheyte komt verrassen.

P. V. Goor.

[So haest als sich *Dictinaas* Toors]

Stemme: *Soo haest als nu Apollo had.*

SO haest als sich *Dictinaas* Toors, haer koers setten aen't daelen.

En dat *Diaen*:

Of bleecke Maen:

Verlichten 't blaeuwe Tent,

Soo dacht mijn hert,

(Geheel vol smert,)

Sijn adem eens te haalen,

Nam ick mijn streeck,

Nae 't koele Beeck:

In d'aengename Lent.

2 So dra als ick aen 't Beeckje quam, aen geen zij van de Linden,

Daer ick 't geswier,

En tierelier,
Sach van de Beesjens doen,
Daer ick in 'r lof,
Ter zijden of,
My dacht alleen te vinden.
Vondt ick o Goon!
Een ziel soo schoon,
Verr' buyten mijn vermoen.

3 Mijn ziel die opgetogen was, in vreughde daer te vinden,
Soo lieven Beelt,
In als voldeelt,
Van schoonheyt of cieraet,
Haer Hayrtjens blond,
En roode mont,
Waer uyt de soete Winden,
Vloogh in mijn ziel,
Die haest haer kiel,
En lichaems wooningh laet.

4 Haer vel 't gheen blancker als Albast, door-saeyt was met veel aren,

Haer voor-hoofd wit,
 En ooghjes git,
 En 't Neusjes wel besneen,
 Haer kaeckjens bloot,
 Geen Roos soo root,
 Con by haer evenare,
 Een kin gheklooft,
 Ick stont verdooft,
 Doen ick sagh nae beneen.

5 Mijn Oogh 't geen op haer boesem viel, daer sagh ick dees Goddinne,
 Haer Borsjes ront:
 Waer op ick vondt,
 Twee kransjens als corael,
 Mijn Ziel vol lust,
 Die heeft gekust,
 Dees Nymph uyt soete Minne,
 Die eerst vervaert,
 Doch haest bedaert,
 Door mijn gewenst onthael.

P. V. Goor.

[Geyle Hertoginne]

Stemme: *Granida Princesse.*

G Geyle Hertoginne/ Segh waer wilt ghy hene/
Offert ghy u Minne (Princes) aen die gene/
Hooghe Vrouw ick bidt u doch bedaert/
Die noyt wenst met u te zijn ghepaert/
Sal dan u eer en wijt-beruchte faem/ Door soo een daet ver-
liesen haren naem.

Geyle Hertoginne,
Segh waer wilt ghy hene,
Offert ghy u Minne
(Princes) aen die gene,
Hooghe Vrouw ick bidt u doch bedaert,
Die noyt wenst met u te zijn ghepaert,
Sal dan u eer en wijt-beruchte faem,
Door soo een daet verliesen haren naem.

2 Sout ghy gaen Beminnen,
 En u Hof verlaten,
 In een schijn van Pellegrims gewaet?
 Keer u woeste sinnen,
 Wilt dees wreetheyt haten?
 Keert weerom, ey keert eer 't is te laet:
 Denckt om u eer, en u door-luchtigh bloedt,
 Ghy schent u naem, en geesselt het gemoet.

3 Schoon dat mijn reden,
 Soeckt van 't geen te trecken,
 Daer mijn ziel op 't hooghste punt nae haect,
 Ben ick niet te vreden,
 Iae ick schijn te gecken,
 Met mijn selfs, ach! hoe mijn ziel nu blaect,
 Door Liefdens-kracht in toemeloose lust,
 Die niet kan zijn dan van *Mendos* geblust.

*De Min die hout sijn beurt, en gaet de Werelt tarten.
 Nu dwingt hy 't Vrouwen Ziel, dan Mannelicke harten.
 Lust baert Wijsheyt.*

***Den Hopman aen Scipio.
Om de Bruyt van Carthago.***

Stemme:

'k Was lestmael op een Feeste, &c.

Hopman.

*ONtfanght uyt dese handen,
Manhafte Oorloghs Helt,
Van d'alderwaertste panden,*

Die u zijn voorgestelt.
Een Maegt wiens overschonen glans,
Beschaduw't licht van *Phebus* krans,
Grijpt aen dit wonder beelt,
Door de natuer geteelt.

2 Beooght dees lieve Koone,
Geveruwt als een bloem,
En 't voor-hoofd als een Kroone,
Daer *Paphos* draeght op roem:
Het rechte beeldt *Pigmaliions*,
Wiens oogjens stralen als twee Sons,
Kan u bewegen niet,
'tGunt u het hayr aanbiedt.

3 Hoe staeje als verwesen,
Door 't aensien van een Maeght,
Laet sy u quael genesen,
Daer van het Leger waeght,
Pluckt dese eerst ontloocken roos,
Diemen voor u uyt duysent koos,
Het ciercel van haer tijdt.

Die ghy maer waerdigh zijt.

Scipio.

4 Is niemant haer gegeven,
 Wt de verdelghde stadt,
 Om in den Echt te leven,
 Met dese *Cresus* schadt,
 Die waerdigh is een Koninghs kroon,
 Of 't alderminst een 's Princen Soon,
 Laet hooren u bescheyt,
 En wat de reden seyt.

Hopman.

5 Wilt Heer daer op niet letten,
 Vermitse is verpandt:
 Want ghy die stelt de Wetten,
 Meught breken dese bandt:
 Dees Ionghelingh wasse toe-geleght,
 Om met haer te treen in den Echt,
 Die u daer voor aenbiedt,
 Dees schat, maer achtse niet.

Scipio.

6 Wilt hem sijn gout weer geven,
En oock sijn waerde Bruydt,
Daer me 'k hem wensch te leven,
Sijn dagen vrolick uyt:
Want ick begeer geen anders Trou
Al sou ick leven sonder Vrouw,
Mits tegens reden strijdt,
En oock de Deught 't niet lijdt.

Een de Eer.

Thirsus vreughde.**Stemme: *Schoon Bloem gewas en, &c.***

KOm gaenwe soete Harderin,
 Alwaer ons *Philis* wacht,
 En d'Herders die-der steeds in Min,
 Besteden dagh en nacht,
 Op dat ick my aldaer vertoon,
 Met dese Roose-Krans,
 Voor Min genoten tot mijn loon,
 Ay gaen-we aen den Dans.
     2 Hoe sal ick overschoone Maeght,
 Vergelden dese deugt,

‘k Sweer ghy-me meer en meer behaeght,
 Mijn hert sprinckt op van vreught,
 Terwijl dat ick nu geniet,
 Het geen ick heb begeert,
 Nu acht ick geen geleen verdriet,
 Hoe seer ‘t my heeft verteert.

3 My dunckt ick hoor van verr’ *Abre*
 Verbreyden uwen naem,
 Wt *Sparens* Velden tot in Stee,
 Door de bevruchte Faem:
 En siet de gantsche Herders schaer,
 Verwondert staen als stom,
 Door dese onverwachte Maer,
 Daer op dat ick nu roem.

4 En hoe *Philander* aen *Lerind*,
 Vernieuwet sijne klacht,
 Met *Coridon* die *Daphne* Mint,
 Waerom sy hem veracht,
 Daer sult ghy als een Baecke zijn,
 En worden seer geroemt,

Om datje hebt verlicht mijn pijn,
 V jeught die eeuwigh bloemt.

Een de Eer.

Herders-klacht, Aen Melinde Herderin.

Stemme: Balette Bronckhorst.

MYn Beminde,
 Hoe kunt ghy wesen van herten dus versteent?
 Ach *Melinde!*
 Ey siet eens Hoe mijn ziel van droefheyt weent.
 't Is om dat ghy,
 Altijdt met stuursheyt my,
 Hebt gaen beoogen,
 Sonder me-doogen,
 En nu onttoogen,
 V selschap noch te meer,
 Ey keer, ey keer, ey keer
 Goddin, op mijn begeer.

2 Laet my hooren,
Waer in dat ick so seer, aen u heb misdaen,
Wt-verkooren,
Soo 't u gelieft, wijst my de foute aen,
Op dat ick weet,
Het quaet dat my is leet,
Soo ick ben schuldigh,
Ick sal geduldigh,
Dragen veelvuldigh,
De straf, O Son, soo ghy, soo ghy, etc.
Daer voor te last leght my.

3 Want ick weete,
(Hoe wel verdacht) dat ick niet schuldich ben.
Of wilt meten
De straf my toe, soo groot als yemant ken
Bedencken hier,
Want ick die niet een sier,
Op aerde vreese,
Mijn uytgelese,
Mits 't aertsch sal wesen,

Soo ghy 't wilt onderstaen,
 Kom aen, etc.
 En laet u bid ick raen.

Een de Eer.

[’K voel de min gestadigh blaken]

Stemme: *Rosemond ghy soete beckje.*

’K voel de min gestadigh blaken,
 Even als die hitte raken,
 Daerom roep ick met geweene,
 Ach! ach! ach ick smelt daer heen.
     2 *Nimphje* hoor de brant klock kleppen,
 Wilt u teere voetjens reppen
 Om te blussen dese brant,
 Die mijn boesem heeft vermant
     3 Komt doch haest dit vyer verkoelen,
 Dat ick innerlijck gevoelen,

Op dat dese strenge pijn,
Door u Liefde heel verdwijn.
4 Soo sal ick u moede leden,
Die heel aemloos sijn gestreden,
Bringen tot de soete rust,
Daer sy krijgen loon nae lust.
5 En mijn danck sal altijd wesen,
Lieve kusjens uytgelesen.
(Alsoo soet als Honigh-raet,)
Voor u heerelicke daet.

Victory.

Bruylofts-Liedt,**Stemme: *Schoonste Nymphje van het Wout.***

MAer wat is den Echten-staet,
Alst wel gaet,
't Is een Hemel hier beneden,
Mits sy geen gelijk en heeft,
Somen leest,
Daer in naer de Wet en reden.
2 Als de Man heeft gantsch bemint,
En gesint,
Sijn Gemael en hout in eeren:
En dat daer deur dan getrouw,
Weer de Vrouw,

(Als Sara) Haer Man noemt Heere.

3 En haer Godt dan gesegent by,

Mits dat sy,

Wandelen in sijne wegen,

Wat sou haer ontbreken hier?

Niet een sier,

Dan daer sy toe zijn genegen.

4 Kroon, noch Keyserlicke pracht,

Is geacht,

By een paer alsoo gebonden,

Wel-geluckigh is de Man,

Die soo dan,

Sijne helft hier heeft gevonden.

Een de Eer.

Pastorel.**Stemme: *Rosemond die lagh gedoocken.***

NU gae ick mijn beesjens leyden
Door het groen bedouwde gras,
Naer de Claver-rijcke weyde
Daer ick lestent vrolijck was,
Met de gantsche Harderschaer,
Die der doen was by den aer.

2 *Tyter* speelde op sijn fluytje,
En *Philander* op de veel,
Amarilles op haer luytje,
En *Philida* met haer keel

Sangh, soo aerdigh dat het klongh,
En door al de Velden drongh.

3 Daer wy sprongen doen om heenen,
Met een over-groote vreught,
Dat wy ons niet kosten speenen,
Van de soetheyt, en geneucht,
Want als tijdt was om te gaen,
Konden wy 't nauw laten staen.

4 Maer ik hoope weer te vinden,
Al 't geselschap by den aer.
Of daer ginder by de Linden,
Daer sy veel zijn by malkaer.
Nu mijn beesjens treet wat voor,
Mits my dunckt, ick hun al hoor.

Ung seul l'honneur.

Een Kermis deun,**Stemme: *Lief uytverkoren.***

V'Rolicke geesten
Die liever zijt
Op Kermis-feesten
Als inden strijdt,
Ist u behaeghen
Rijt vaerdigh uyt,
Treet op de waghén,
Of in de schuyt,
De vrienden van 't spaer
Die nemen u waer,
Weest wellekom gasten,

Wel benje daer.

2 Siet wat hier binnen
Den kraemer doet,
Om wat te winnen
Veylt hy sijn goet,
Den waeffel kraemer,
Ick heb seydt hy
De beste kaemer,
Gaet niet voorby,
Dus wordje van d'een,
En d'ander ghebeen,
Om dat-je sout
Iouw gelt besteen.

3 V gelt verhandelt,
V tijdt besteedt,
Nae buyten wandelt
En daer wat eet,
Dan met u Liefje
Daer weer in 't groen,
Steelt Snobbel-diefje

Dan soen op soen,
Of graest u bemint,
Soeckt boompjes geblint,
Of doet daer ghy
Vermaeck in vindt.

4 Leyt dan dat meysje
Daer ghy mee gaet,
Nae duyn een reysje,
Of soose praet,
Haer swacke leden
Niet toe vertrouwt,
Soo veer te treden,
Blijft dan in 't houwt,
Of geeftse haer stem
Nae roomen 't heeft klem,
In Emaus, of
Ierusalem.

5 Siet daer de brackjes
Van *Spaeren-stadt*,
Drincken niet swackjes

't Haerlemse nat,
By drie vier glaesjes
Van bier, of wijn,
Noyt fraeyer baesjes,
Wout altijdt zijn,
Een vijf of ses vaen
Kan dan daer niet schaen,
't Is kermis,
't Moeter nu opstaen.

6 De gheest moet woelen
Van buyten weer,
Stracx nae de doelen,
Elck set hem neer,
Daer weer ghedroncken
Tot datse sluyt,
Smorgens beschoncken
De poort weer uyt,
Daer menich in 't wout,
In 't velt bedout,
Of op een banck

Sijn nacht-rust hout.
7 D'een zijnde wacker
Geeuwt als een koe,
D'ander sijn macker
Siet wonder toe,
Hoe duycker koom ick
Dus op een banck?
Wat drommel droom ick,
't Is door den dranck,
Waer quam ick dus krom?
Ick wedt dat ick om
Het jaer niet weer
Te kermis kom.

I. I. van Asten.

[Verheft u naer gheluyt]**Stemme: Dat *Philis reyst en spoet.***

Verheft u naer gheluyt,
Barst droeve tranen uyt,
Mijn hert van droefheyt sluyt,
Ach milde goden!
Gheeft dat ick eens de min
Gheniet, van mijn goddin,
Of sal haer wreede sin
Mijn droevigh dooden?
Ey lief bedaert! en wilt mijn gheven,
Voor dit verdriet een vrolick leven.
2 Ick sweer mijn engel dan,
Dat by soo verr' ick kan,

Of worde mach u man,
Ghy sult bevinden,
Dat noyt geen minnaer, trouw
Betoonden aen sijn vrouw,
't Gheen ick betoonen souw,
Aen mijn beminde,
Altijdt met vlijt, en naerstigheden,
Mijn willich hert aen u besteden.

3 Maer soo mijn droef gheklach
Op u niet winnen mach,
Soo sal ick dagh op dagh
Quijnende sterven,
Of siet mijn truerigh hert,
Dat nu gepijnicht wert,
Sal om u lief soo vert
Wtlandigh swerven,
Dat niemant hoordt of weet sijn leven,
Waer dat u slaef sal zijn ghebleven.

4 En schoon of d'Opper-Heer,
Gaf dat ick weder keer,

Soo sal ick nimmermeer
 Zijn als voor desen,
 Verandert van ghestalt,
 Ghelijck een mensch vervalt
 In haer minne staet, soo salt
 Dan met mijn wesen:
 Dan sult ghy d'uytgeteerde leeden
 Quynende na mijn graf sien treden.

5 Sal dan mijn droeve pijn,
 Mijn dootd u leven zijn?
 Sult ghy u leet op mijn
 Onschuldigh wreecken?
 Doet mijn vry al de spijt,
 V slaef lijdt saemich lijt,
 Terwijl mijn droeve tijt
 Nu is verstreucken;
 Soo bid' ick lief noch eens, u kaecken
 En lipjes voor mijn dootd te raecken.

I. I. van Asten.

Bruylofs Liedt,

Stemme: *De schoone Venus schreyde schier.*

Aen de Vrysters.

DE werelt heeft haer bly'en/ tijt,
 En oock haer noodigh suer,
 Ghy die nu noch te vryen/ zijt,
 Wenst niet dat 't eeuwigh// duer,
 Al schijnt het schier verlooren// dan
 Het soet begint van vooren// an:
 Dies kiest (o maeght) die u behaeght,
 Tot een verkoren man.

Aen de Vryers.

2 De werelt heeft haer droeve/ staet,
 En oock haer noodigh soet,
 Of u, uw' vryster toeven// laet,
 Hout echter goeden moet:
 Wijck daerom niet te verder// van
 Maer vryt haer des te herder// dan

Ghy sult niet zijn// in staeghe pijn:
Dat is wel verr' daer van.

Aende Vryers, en de Vrysters.

3 De werelt heeft haer soeten// vreught,
Dat speurt ghy aen dees twee,
Maeckt dat ghy so oock boeten// meught,
Met vreught u herten wee,
Ghy *Vryers*, vryt de *Vrysters*// sterck,
Ghy *Vrysters*, prijst des *Vryers*// werck,
Segh haestigh Iae// elck wachter nae':
Want Iae is 't *Vryers* merck.

Aende Bruydegom, en de Bruyt.

4 De werelt heeft haer staegen// smert,
Maer alles neemt sijn keer,
Al vallen u de dagen// hert,
De nacht versoet het weer;
Een lieve lagh versoet het// al
Dat u by daegh ontmoeten// sal,
Dies gaet gerust// daer min u lust
Met vreughde boeten sal.

[Komt helden die bemint het smoocken]**Stemme:**

Nu truert met mijn bedroefde, &c.

*K*Omt helden die bemint het smoocken,
Doet naer de wijs u offerhandt,
En wilt de godt *Vulcanus* roocken,
Met heyligh en ghewijde brandt
Op u altaeren,
Steets u dienst laet sien,
Aenvaert de klaeren,
Menghtse onder ien
Als *Bacchus* u komt bien.
2 Toont u als wackere soldaten,

Bequaem te zijn tot *Vochtes* dienst,
 Laed' u Musquet met dub'le maeten,
 En niemant toont sich ongesienst:
 Maer wilt als Helden
 V vyandt verslaen,
 Laet u niet schelden,
 Dat de *Natte-vaen*,
 Met *Haerlem* is ghedaen.

3 Yeder stelt sich nu in geleden,
 En blijcken laet te zijn een Man,
 Ons vyandt komt ons tegen treden,
 Versien met *Toeback*, *Pijp* en *Kan*,
 Blaest u Trompetten,
 Laet den Trommel slaen,
 't Kan ons niet letten,
 Swiert *de Natte-vaen*,
 Dit vechten kan niet schaen.

5 Lof *Bachus* voor u milde tranen,
 En *Cerus* voor u deftigh nat,
 Ghy die ons vreughde eerst gingh banen,

Doen ons de droefheyt noch besat,
En ghy die't smoocken
Eerst heb aen gevaen,
En ons in't roocken,
Defligh voorgegaen,
Dies danckt men u *Vulcaen*.

6 De roem van *Sparens* brave Basen,
Het werelts vack om is bekend,
Vermits de Faem haer roem gaet blasen,
Maeckt dat u roem noyt wert geschent,
Dus *Amstel-lieden*,
Geeft mal-kaer de handt,
Sparen komt bieden,
Hulp trouw, en pant,
Tot dienst van't *Amstel-landt*.

't Is al te kout.

Pastorel,**Stemme: *Adieu verheven troon,******Cloris singht.****GA*et voort mijn wolligh vee,

En graest van lieverlee,

Terwijl dat ick moet beyde

Hier by dees klaere bron,

Ghelijck mijn morghen-son,

Mijn gister-avondt seyde.

2 *Aurora* dagh-bodin,

Ick bid, doet mijn goddin

De paeden veyligh maecken,

Ay goden voeght u t'saem,

En maeckt dees plaets bequaem,

Tot uytkomst van mijn saecken.

3 Mijn dunckt ick sie van verr'
Mijn goude morghen-sterr'
Al soetjens komen treden,
Duyckt *Phebus*, *Phebus* duyckt,
V glans-rijck-oogh toeluyckt,
'k Ben met dees Son te vreden.

4 Mijn waerde pronck-goddin,
Wat loon sal ick u min
Segh *Galathea* gheven?

Galathea singht.

Swijgh *Cloris*, *Cloris* swijght,
Mijn kaeck een bloosje krijght,
Ach! wat heb ick bedreven.

Cloris.

5 Hoe dus mijn waerde vrouw,
Wat nevellighe rouw,
Doet dus u ziel ontstellen,
Wat isser dat u smert,
Of u benauwde hert
Met kille-vrees komt quellen?

Galathea.

6 Ik bid u lief verschoon
 Mijn min, die ick betoon
 Door te vrypostigheden,
 ‘k Doe meer dan my betaemt:
 De maeghdelijcke schaemt
 Dwinght my tot droevigheden.

7 Doch so ick heb misdaen,
 Wilt by geen ander gaen,
 En daer mijn fout vertellen:
 Want soo ghy ‘t *Cloris* dee,
 Ick soud’ door harten wee
 Gaen daelen laegh ter hellen.

Cloris.

8 Neen lief, veel eer de aerdt,
 Sich met den hemel paerdt,
 Eer ick u soude schennen:
 Oock hebt ghy niet misdaen,
 ‘kBid’ laet u trueren staen,
 En wilt tot vreughde wennen.

Galathea.

9 Wel aen dan ick vertrouw,
En *Cloris* daer voor houw,
Komt laet ons boswaert treden.
Ick set mijn ziel te rust:
Daer op wert ghy ghekust,
Tot slot van onse reden.

P. V. Goor.

Lust baert wijsheydt.

[Proncksteresse]**Stemme: *Balette bronckhorst.***

*PRoncksteresse,
Godinne die mijn ziel in vaste boeyens hout,
Mijn Vooghdesse,
Ghedenckt u niet hoe vaeck dat wy het groenen wout,
(Vroegh en laet)
Vereerden met ons praet,
Daer wy met lusten,
(Wanneer wy rusten,)
Soo dickmaels blusten,
In spijt der bitse nijdt,
De vreughd, de vreughd, de vreughd van onse tijdt.*

2 Groene boomen,
Ghetuyghers van mijn min, en onse soetigheyt,
Klaere stroomen,
Die vaeck den *Echo* tot mijn klachten heeft bereydt,
Als ick gaen
Quam, op u natte paen,
Daer ick de winden,
En dichte linden
Bequaem kon vinden,
Om uytten mijn verdriet,
Verdriet, verdriet 't geen my van u geschiet.

3 O Godinne!
Is 't u vergeeten lief al ons vryigheyt?
Soete minne,
Die selfs den hemel ons scheen t' hebben toebereydt,
Segh Goddin,
Wat voor een bitse spin
Heeft u (met looghen,)
En my bedrooghen?
Dies ick den hooghen

Besiender van het Al,
Mijn saeck, mijn saeck, mijn saeck bevelen sal.
4 *Clarimena*
(Ghy die mijn baden doet in *Lethas* domme plas,
'k Oogh u vee na,
Die sich al truerende gaen weyden in het gras:
Om 't verdriet
't Gheen my van u geschiet,
O! Harderinne
Die my doet minne,
Met ziel en sinne,
Ick bid' weest niet so straf,
Of voert, of voert, of voert mijn ziel in 't graf.

P. van Goor.
Lust baert wijsheyt.

Dianaes klacht,**Stemme: *Si tanto gratiose.***

*RA*mpsalighe *Diane*,
Ghy die verlaten zijt van alle weelden,
Komt *Atrops* wilt mijn baene,
Mijn levens endt, Waer zijt ghy die mijn teelden?
Komt siet u kindt,
Die inde windt
Van 't wreede noot-lots vlaeghen
Wert voort ghedreven,
Dies sy het endt haers leven
Slijt in klaeghen.
2 O oorsaeck van mijn klaegen!

Die eertijts de oorsaeck van mijn vreughden,
 Ghedenckt u niet de daghen,
Florentius, ick wense dat u heughden,
 Doen wy dees strant
 Gingh handt aen handt
 In eenigheydt betreedden,
 Daer ghy bekoorde,
 Met u schijn-ware woorden,
 My met eeden.

3 Daer ghy swoert by de starren,
 Dat Son, en Maen het hemels-blaeuw souw laeten,
 En onder een verwarren:
 Iae dat het schob-gediert de zee souw haeten,
 Eer dat u trouw,
 Door ramp of rouw,
 In 't minste deel souw stuyten:
 Dit zijn u reden,
 En dier-geswooren eeden;
 Guyt der Guyten.

4 O Prins! dees snoode daeden,

Sal zijn een smet voor u, en u gheslachte,
 Vermits ghy hebt verraden
 Mijn suyvre eer, daer ghy soo geyl nae trachte,
 Doen u het lot
 Gaf het ghenot
 Van liefdens soetigheden,
 Vlucht ghy nae Griecken
 Met snel-gehevlerckte wiecken,
 Sonder reden.

*Ghy Minnaers die u sin ghespits hebt om te minnen,
 Soeckt noyt de eerbaerheyt door ontrouw te verwinnen,
 Maer tracht door heus ghemoet, en goddelijcke deucht:
 Want daer men so begint, daer is het endt een vreucht.
 P. V. Goor.
 Lust baert wijsheyt.*

Ceciliaes bedenckingh,**Stemme: *Si vous me ne vou le guarir.***

CEcilia hoe dus? princes
 Waer heen vlieght u verliefde sinnen?
 Toomt de heete minnen,
 Maeckt u selfs Vooghdes,
 Sout ghy u min een Herder bien,
 't Gheen menich Vorst, en braeve Edellien,
 Aen u Princes versocht,
 Doch niet verkrijghen mocht.
     2 Sal dan een Herder, opgevoet
 In 't velt, mijn ziel tot min bekooren,
 Ben ick dan ghebooren

Voor een slechten bloet?
 Ick die het Coninckrijck verwacht,
 En hy van sober, en geringh geslacht,
 Soud' dat mijn vader wel
 Toestaen? met sijn bevel.

3 Ach neen! doch niet temin, mijn ziel
 Die wil, en sal den Herder minnen,
 Met oprechte sinnen;
 Dies ick neder kniel,
 En buygh voor 't altaer vande min,
 Ick bid bedaert u griecksche Coningin,
 't Was u gheslacht een schandt,
 Een smet voor 't gansche landt.

4 Wel hoe? de liefd' en heeft geen wet,
 Maer kiest nae ziel, en sins behaeghen,
 Wie sal ick dan vraegen?
 Waer ick liefde set,
 Mijn vaders Conincklicke macht
 Wert in de minne-keur van my veracht:
 Vermits het slechte velt:

De min geen wet en stelt
5 Veel liever ick het Hof verlaet,
Om met mijn *Floriaen* te leven,
Dies wil ick begeven
't Hof, en 't Hoofsche staet
Vaert wel dan *Diadeem* en Kroon,
Ick kies het veldt, voor 's Koninghs gulden-throon:
Om dat mijn dageraet, sich daer vertoonen gaet.

P. V. Goor:

Lust baert wijsheyt.

[Soete maeghden, dartle dieren]**Stemme: *Poliphemus aen de stranden.***

SOete maeghden, dartle dieren,
     Die graech swieren,
 Somers in het lieve groen,
 Langhs de groene else boompjes,
     Daer de stroompjes
 Christalijn-beeckjens voen.
     2 Daer de hoogh-getopte eycken,
     Schier bereycken,
 'tBlaeuw-gewulf van 's Hemels zael,
 In wiens schaeuw ghy gaet vermaeken,
     Daer uw kaken
 Strijden teghens roose prael.

3 Daer de beesjes tierelieren,
 En steeds swieren,
 Van de eene tack op d'aer,
 Schenkt ghy Venus offerhanden,
 En doet branden
 Vwe lust op 't hoogh-altaer.
 4 Doch geen beesjes sullent klappen,
 Soo het snappen
 Van die geen, die ghy u schoot
 Laet gebruyken; selfs kan swijgen,
 Nae 't verkrijghen
 Van het maeghdelijck genoot.
 5 't Schijnt dees eeuwen zijn bedurven,
 En versturven:
 Want men nu roemt van het geen,
 Selfs *Natura* ons leert heelen,
 't Steels-wijs steelen,
 Dat maecktmen nu straet ghemeen.
 6 Dus ghy maeghden wilt uytbannen,
 Die niet kunnen

Snoeren 't losse-tonghe-bladt,
 Die u soete keurtjes melden,
 En met schelden,
 Draegen door de heele Stadt.

P. van Goor.
Lust baert wijsheit.

[Ick hadt voor desen vast voorghenomen]

Stemme: *Schoonste Lerinde, &c.*

*I*ck hadt voor desen vast voorghenomen,
Cupido wel te wederstaen,
 En niet te vreesen, al sagh 'k hem komen,
 Ich dacht sijn stricken wel t' ontgaen:
 Want ick wel sey dat ick hem niet en achte,
 En dat al sijn krachten was maer kinder werck,
 'k Hielt maer voor spel, het welck ick staegh belachten,

Maer ick niet en dachte, dat hy was soo sterck,
 Tot dat hy eens die ick staegh heb ghetardt,
 My een gulde pijl gheschoten heeft in 't hert.

2 Ach *Rosemonde!* den boogh zijn u ooghen,
 En uwe lonckjes de pijlen zijn,
 Die 't hert doorwonden, en door vloghen:
 Waer door ick voel een soete pijn,
 Ach *Rosemondt!* ha schoone Harderinne!
 Die mijn hert van binnen hebt met min door wont,
 'k Voel, ach! ick voel den brandt door al mijn sinnen,
 Van het vier der minne, als ick met mijn mont,
 Vwe lippjes teer bedouwt met Nectar soet,
 Drucke aende mijn, dat mijn ziel verquicken doet.

3 Schoon Harderinne, fonteyn van mijn vreughden,
 Daer mijn vermaeck alleen in leyt,
 Ha Veltgodinne! vol waerde deughden,
 Ghy door u soete geestigheyt,
 V soet ghelaet, en u bevalligheden,
 En u brave seden, en mewaerdigheyt,
 V soete praet, en aenghenamen reden,

En besneden leden, met u aerdigheydt,
Dat bracht in mijn een pijnelijcke vreught,
En heeft de vryheyt ontrocken van mijn jeught.

4 Mocht ick o schoone! dan nu verwerven,
Om uwen dienaer steeds te zijn,
Ick wou betoonen, jae liever sterven,
Eer yets ontbreken sou aen mijn:
Iae wast u wil, ick liet mijn willigh branden,
V ten offerhande, op d'Altaer uws waerdy:
Want *Cupido* mijn vryheydt mijn ontmande,
Dies ick in u handen willigh stelle my,
En soo ghy mijn voor slaef wilt nemen aen,
Ick achte dan de dienstbaerheydt t'ontgaen.

Konst baert gonst.

Melindes schoonheydt,**Stemme: *Alst begint.***

*HOewel de son vry helder schijnt,
Nochtans sy voor mijn son verdwijnt:
Dat is Melind, wiens heldre klaerheyd,
Verlicht het duyster in haer naerheyd.*

2 O schoone maeght uytmuntent beelt!
Die door u glans de herten streeft,
Indien dat *Paris* u aenschouwde,
Ick weet sijn vonnis hem beroude,
3 V wesen is van sulcken kracht,

En zijt daer in ghelijck van macht,
Apol, die door sijn gulde straelen
 't Ghebloemte opent, daerse daelen.

4 Wanneerje uwe lonckjes velt,
 Gheen borst soo ruw, of lijdt ghewelt,
 En moet hem als verwonnen gheven,
 Indien hy wil in ruste leven.

5 Mijn breyn ontbreynt, wanneer ick wil,
 (Mijn pen die staet oock telkens stil,
 V schoonheyt naer de kunst afmalen,
 Waer in *Apelles* sou verdwalen.

6 Indien hy soo stouthertich waer,
 Dat hy u beelt dorst trecken naer,
 Sijn *Venus* souwer niet by lijcken:
 Maer voor u schijnsel moeten wijcken.

Een de Eer.

Bruylofts-Gesangh.**Stemme: *D'uytmuntenst' Herderinne, &c.***

GHy vrienden al te gader,
Die hier vergadert zijt,
Laet ons te gaer,
Gaen wenschen 't lieve Paer,
Geluck te deser tijdt:
En dat Godts goetheyts ader.
Stort hare gaven groot,
Te samen uyt,
Ons *Bruydegom* en *Bruyt*
Mild'lick in haren schoot:

Soo day sy niet hier op aerd' en beginnen,
Of dat Godt den Heer
Dat seghent meer en meer;
Soo dat sy bevinnen,
Dat die Godt beminnen,
Sijn gunst beneemt nimmermeer.
    2 O Godt wilt steeds gheleyden,
Dees nieuw ghe-echte lien,
Dat haer ghemoet
Niet staegh aen 't aerdsche goet
En hangt, maer opwaert sien;
Gheeft dat sy met haer beyden
In vrede leven soet,
Dat haet, noch nijt,
Of d'oude grijsen tijdt,
Haer liefde scheyden doet.
Maer dat haer liefd' hier op aerd noyt maken enden,
Dat sy met haer tveen
Stedts zijn en blijven een:
Wilt u gunst noyt wenden,

Maer u seggen sende
 Aen dees twee, op ons ghebe'en.
 3 Wel nu de tijdt komt naken,
 Heer *Brygom*, van u lust,
 Dus 'k scheyer uyt,
 Want 'k sie wel dat de *Bryt*
 Was garen in de rust,
 Ick sal een eynde maken,
 Maeckt ghy dat ghy begint.
 Wel nu gae voort,
 En brenghetse daerse hoort,
 Stap wech, niet langh versint.
 Wech, wech, Speelnootjes, nu laet haer passeren,
 Of 'k segh overluyt,
 Ghy veynst, ghelijck de *Bryt*,
 'K weet 't is haer begeeren,
 'T gheen ghy soeckt te keeren,
 Nu Vrouw-*Bryt* is 't veynsen uyt.

Aen de Speelnootjes.

Speelnootjes nu toont vreught, 't is hier geen tijt van veynsen,
 Dan 't schijnt aen u ghesicht dat ghy zijt vol ghepeynsen,
 Wat quelt nu u ghedacht, komt seght het eensjes uyt,
 Of denckt ghy wat een vreught het is, te zijn de *Bruyt!*
 O jae, ick raedt, ghy lacht; maer soete Speelgenootjes,
 En sou 't gheen vreughde zijn? de dertele *Minne-goodtjes*
 Die hippelen van vreught rontsom het *Bruylofts*-bedt,
 Daer *Hymen* sit en wacht, met aerdigh kruyt beset;
 Of soo ghy 't niet ghelooft, soo wilt het selver vraghen,
 Of morghen, aen de *Bruyt*, of sy gheen goet behaghen
 En scheidt in desen Staet, ick wed' sy daed'lick seyt,
Speelnootjes, dese Staet is vol van soetigheyt:
 En 'k meense dan noch wel u luystert eens in d'ooren,
Speelnootjes, soo het u oock een-mael komt te vooren,
 Of ist op goeden voet? en veynst u langher niet,
 Der Maeghden staet, by dees, die acht ick maer verdriet.
 Dat 's onghetwijfelt waer. Dus sal men niet meer spreken
 Van dese saeck, maer daer een spelletje by steken,

En maken dat de *Bruydt* eens by den *Bruygom* raeckt
 Alleen, daer Sy, en Hy, oock langh heeft naer ghehaeckt,
 En dan met vreught, te saem eens lustigh om-ghespronghen.
 Nu, tot inleydingh dan, dit Liedtjens eens ghesonghen.

Bruylofts Vreught-Ghesangh,

Stemme: *Kamerniertje, &c.*

*W*Eljae, wel wat vremder dinghen,
 Wat of dit beduyden wil?
 M'hoort naeu hier een deuntje singen,
 Hoe of 't volckjen is dus stil?
 Iae wel, jae wel, ick gis, ick gis
 Dat het niet van, dat het niet van,
 Dat het niet van schaemten is.

2 Ey dan lustigh gaet u ganghe,
 Yder brengt wat kluchjes voort.

Sooje wist van Hase vanghe,
'T was by-na dan soo 't behoort.
Ey gut, ey gut, hoe fijn, hoe fijn,
Soudt dan wesen, soudt dan wesen,
Soudt dan wesen, reck soudt zijn.

3 Kon ik nu maer wat versinne,
Waer me dat ick dede Feest
Kon vermaken, 'k sou beginne,
'K deed' het met een luchte gheest;
Maer siet, maer siet, ick weet, ick weet,
Lieve vrienden, lieve vrienden,
Lieve vrienden niet een beet.

4 Ey maer speelt doch niet het stommetje,
Sou men hier niet vrolick zijn?
Drinckt eens liever op een sommetje.
Vrolickheydt past by de Wijn.
Nu tsa, nu tsa, wel aen, wel aen,
Laet doch yemandt, laet doch yemandt,
Laet doch yemandt wat om-gaen.

5 Maer, Speelnoot, ghy moet ghehenghe,

Dat ick, onder 't singhen, moet
 Al-te-met een kusje menghe.
 Kusjes trotsent Nectar soet.
 Nu dan, nu dan, wel aen, wel aen,
 Laet dat soo eens, laet dat soo eens,
 Laet dat soo eens rondom gaen.

6 Laet ons nu eens rondom drincken,
 Op de *Bruydegom* en *Bruyt*,
 Haer ghesontheyt nu wilt schincken,
 En dat moet wat schoontjes uyt;
 En als 't is uyt, ey dan, ey dan,
 Singht een veersje, singht een veersje,
 Singht een veersje datje kan.

7 Nu, Speelnoot, ick maeck my vaerdigh,
 Denckt vast watje singhen wil,
 Al ist juyst niet even aerdigh,
 Helpt my, keunje, swijght niet stil.
 Nu drinckt, nu drinckt. Ist uyt, soo klinght:
 Nu het veersje, nu het veersje,
 Mu het veersje luchtigh singht.

[Hoe verslage, gantsch mat en moedeloos]

Stemme: *Repicava.*

Hoe verslage/gantsch mat en moedeloos / Is nu mijn
teere ziel gelijk een Roos : Is nu mijn teere ziel gelijk
een Roos En moet haestigh verstickte / soo 't blicke / Van 't
Heyligh strale my niet haest verpoos / Van 't heyligh strale
Van 't Heyligh strale soeter als Ambroos.

Hoe verslage, gantsch mat en moedeloos,
Is nu mijn teere ziel gelijk een Roos:
Is nu mijn teere ziel gelijk een Roos
En moet haestigh verstickte, soo 't blicke,
Van 't Heyligh strale my niet haest verpoos,
Van 't heyligh strale
Van 't Heyligh strale soeter als Ambroos.

2 Iae mijn leven, is stadigh in verdriet,
Nu ick moet derven die mijn ziel gebiedt,
Nu ick moet derven die mijn ziel gebiedt:
Maer mijn vreught sal eerst groeyen// en bloeyen,
Als ick voor 't lijden datmen aen my siet,
Als ick voor 't lijden, als ick voor 't lijden 't eeuwigh Heyl geniet.

3 Mijn Beminde, siet wat Liefd' al doet,
Vw' gunst ist soetst voor mijn verliet gemoet,
Vw' gunst ist soetst voor mijn verliet gemoet:
Komt en siet mijne wangen// behangen,
Met soo veel tranen, als een bracke vloedt,
Met soo veel tranen, met soo veel tranen werd' ick nu gevoedt.

Door de Wolcken.

[’T schijnt dat mijn zieltje sijn adem wil geven]

Stemme:

Nu sich ondanckbaer toont mijn, &c.

’T Schijnt dat mijn zieltje sijn adem wil geven,
 Door ‘t genieten van bittere smaet:
 Want hoe ick sucht of klaegh al mijn leven,
 En soeck te krijgen een vrolijck gelaet,
 Van mijn Nimphje door veel soetigheydt,
 Soo set’s een Trony als yemandt die schreydt:
 Wie kan dus leven in vreughden op aerdt,
 Door dese wreetheyt die geen Liefde baert?

2 Geef ick een lonckjen om daer voor te krijgen,
 ‘tGeene mocht strecken tot lieflick vermaeck:
 Sy sluyt haer oogen en doet niet als swijgen,
 Kijven en gnorren, als ickse genaeck,
 Om eens te kussen, de Lipjes en Mondt,
 Met vinnigh krabben, betaelt sy terstont,

‘T is best gescheyden van dit gortigh dier,
 Als altijd hertseer in plaets van playsier.
 3 Ick laet dan varen dit sottelick minnen,
 Dat wel voor desen het hoofd heeft verwart,
 En sal ‘t slechts onder mijn kousebant binnen,
 Soo slaet de swarigheyt niet eens aen ‘t hart,
 Is sy wat spijgh ick goyt inde wint,
 En houdt voor rasen watse meer begint:
 Dit is dan reys-gelt voor ‘t lebbighe vleys,
 Een kap met bellen ‘t fatsoen nae den eys.

Om te proncken.

[Lief als ick spur]

Stemme: *Wanneer ick slaep.*

Lief als ick spur,
 Dat mijn de nacht ghenaeckt,
 En als u deur

Wert grendel-vast gemaect,
Wanneer *Diana* bleeck,
Omrent haer Broeders streeck,
Als yder leyt in rust,
Dan port mijn hooghste lust,
Te gaen daer ick soo dickmaels heb gedwaelt,
Wanneer de bleecke Maen,
Door u glasen-venster straelt.

2 Ick stort mijn klacht,
In u verdoofde stoep,
Daer mijn de wacht,
Door 't onversiens geroep,
Mijn diep gedacht ontweckt:
Waer door mijn vreught vertreckt,
Ick vrees bekennt te zijn,
Doch vreesd' ick noyt voor mijn,
Maer voor de geen die al mijn vreugt verbiet,
Voor wien ick lijf en bloedt,
Liever als mijn Lief verliet.

3 Waer ick mijn wen',

'k Vin quel en anders niet,
Waer dat ick ben,
't Hert is mijn vol verdriet,
Mijn tranen dringen op,
Wt mijn gelaede krop,
Om dat ick derven moet,
V lieve lonckjes soet,
Ach dat ick eens de tijdt beleven mocht,
Dat die mijn soete rust,
In u lieve armen socht.

3 'k Sie hier al-om,
D'ooghjes op my gestelt,
Waer dat ick kom,
Ick vrees te zijn gemelt,
Ghy nijders is mijn leyt,
Mijn pijn, u vrolickheyt,
Dat ghy u rust versuymt,
Vertreect, ay geeft mijn ruymt.
Segt waerom dat ghy doch u min vergeet?
En speurt de Minnaers nae,

Of is u het vryen leet?

4 Wel aen Goddin,
 Ick wil niemandt ontsien,
 Of ick u Min,
 Wie sal mijn dat verbien,
 Al wordt ick hier omtrent,
 Van yder een bekent:
 Wie leefter nouw ter tijdt,
 In 't vryen onbenijdt?
 Wie leefter er die de Min soo wel vergaet,
 Die niet in't soet gevry,
 Wert beloogen of gehaet?

5

Geen tongh op aerdt,
 Sal mijn u Min af-raen,
 Soo lief en waert,
 Hangh ick mijn Engel aen,
 Saeghd' ghy mijn tweede-ziel
 Waer dat ick neder-kniel,
 Met d'ooghjes nat bedout,
 'Ken twijffel niet ghy soudt,

Beweeghe soo ghy saeght mijn trou gemoet,
En brande dat mijn hert,
Door u Liefde blaken doet.

7 Ey Lief rijst uyt,
Rijst uyt u pluymigh Bedd',
V deur ontsluyt,
Mijn droevigh hert ontset,
Siet *Phebus* Helder kruyn,
Verdrijft de wolcke Bruyn,
De stille nacht vergaet,
Ick hoor gewoel op straet,
Ick sie de tijdt van mijn vertrek genaect,
Vaert wel bedroefde nacht,
Die mijn droefheyd droever maect.

8 Vaert wel Princes,
'k En kan al wil ick siet,
Mijn ziels Vooghdes,
V duer verlaten niet,
Ey laet mijn d'Eer geschien.
Dat ick u maer eens mach sien,

Of Hebt ghy liever dan,
 Dat ick vertreck wel an,
 Vaert wel, eer dat den dagh mijn min uyt brengt,
 Seecker in't vryen soet,
 Is de meeste pijn vermenght.

I. I. van Asten.

Mey-Liedt,

Soo 't begint.

WY zijnde Winter quijt,
 Met al haer koude vlagen,
 De soete Somer-tijt,
 Toont ons veel schoone dagen,
 De Leeuwerick soet,
 Maeckt weer een velt gheschrey,
 Geen soeter tijt als in de Mey.

2 't Gevogelt swack en teer,
Sit weer te tierelieren,
De Minnaer mach nu weer,
Met sijn Schoon-lief pleysieren,
De beesjens gaen
Weer grasen in de Wey,
Geen soeter tijdt als inde Mey.

3 Wanneer de Son door-dringht,
Den dauw van 't lof te droogen,
En al 't gevogelt singht,
Dan sal den Minnaer poogen,
Om Liefdens lust
Te krijgen door 't gevley,
Geen soeter tijdt als in de Mey.

4 O ghy Nymphjes t'eenemael,
En Venus Iongelingen,
Kom hoort den Nachtegael,
In 't Bosch hier buyten singen,
'Tis nouw de tijdt,
Kom voeght u aen de Rey,
Geen soeter tijdt als in de Mey.

Venus-offer.**Stemme: *Laura sat laetst by de Beeck.***

ONlanghs op een morghen stont,
Coridon hem gingh vermeyen,
 Waer hy een schoon Nymphje vont,
 Die hy soetjens gingh geleyen,
 Langhs de groene klaver-weyen,
 Door 't gheboomte in den Hof,
 Waerde soete *Venus* dieren,
 Inden Tempel *Venus* vieren,
 Tot der schoone *Maeghde* lof.

2 Haer amoureux wesen soet,
 En lonckjens die daer stralen
 Wt haer hoofd als ebbe vloet,
 Liet sy op hem neder dalen:

Waer deur hy strakx gingh afmalen,
 Al de schoonheydt vande Maeght,
 Die sijn sinne gants vervoerde,
 En sijn leden heel ontroerde,
 Door de lust der Minne-graeght.

3 Met verscheen daer Bacches voort,
 Die de vreucht int't hart gingh booren,
 En 't ghespel 't musijck accoort,
 Klonck heel soet in yders ooren,
Venus liet haer stem mee hooren,
 Al ter eeren van dit Paer,
 Die door liefde t'saem verhoolen,
 En door minne lujens doolen,
 Offeren voor 't Min-altaer.

4 Doen sprack *Venus* nu wel aen,
 Siet de koets met kransjens bloemen
Coridon sey nu voortaan,
 Wil ick van liefs offer roemen,
 Is op de ledekant gheklommen,
 Met sijn Nymphjen aen sijn zy.

Waer sy met veel soete lusjens,
 En met duysent minne kusjens,
 Boeten bey haer minne bly.

C. I. Nickels.

Ziels-toepassingh,

Op 't verjaren van Iuff^r K. V. M. wesende den
 16 sten van Februario. 1643. in Haerlem.

*E*ns doen mijn flaeuwe geest met afgematte leden,
 Sich tot de slaep begaf, en dat de droevigheden
 Die steeds mijn ziel besat, versocht een weynigh rust;
 Begeef ick my in 't Bos en legh mijn heel gherust;
 Op 't groen begraesde velt, in schaduw' vande boomen,

Mijn oogh was nauwlijckx toe, of 't breyn wiert inghenomen;
 Van een heel soete droom: mijn docht ick *Venus* sagh
 Af daelen met haer stoer, ter plaetse daer ick lagh,
 Haer voet was nauw op 't gras, of dit was hare reden:
 Weet goddelijcke Schaer ghy wort van mijn ghebeden,
 Dat yder doe sijn best om 't plucken bloem en kruyt,
 Verkiest het eelst ghewas, en keurt het slimste uyt,
 Vlecht kransjes van Laurier, ghemenght met puyck van bloemen,
 Op 't jaren van een Nymph, wiens naem ick hoorde noemen;
 En docht my dus te zijn, een *K* wiert voor ghestelt,
 En nae my dunckt wiert lest van *Maerele* ghespelt.
 Een yder was in 't werck, d'een pluckte bloem en kruytjes,
 En d'ander vlecht een krans van uytghepickte spruytjes,
 Yder volvoert sijn last dies *Venus* weer vertreckt;
 En ick word uyt mijn droom heel schielijck opgheweckt:
 Waer door o brave maeght, ick heb een moet ghenomen,
 Om met mijn slechte pen, ontrent u *Qy* te komen,
 Ick ken, ick ben 't niet waert, doch evenwel ick moet;
 Wtdrucken met mijn pen het geen mijn ziel u groet:
 Ick had de stoutigheydt o Nymph niet voorghenomen,

Soo ick niet waer gheport door middel van mijn droomen,
 Dies hout het my te goed dat ick met stoutigheyt,
 V heden, 't jaer vernieuwt dat ghy ghebooren zijt:
 Dan ick vertrouwt u toe, mits mijn gheneghentheden,
 En hertelijke wensch niet spruyt uyt valsigheden.
 Neen Enghelijcke Maeght, 'k en spreek niet met de mont,
 Of 't zijn ghetuyghen van mijn toegheneyghde gront,
 Ick haet de dubbelheydt, 'k verfoey de valsche treecken,
 Die met beveynst-ghelaet op twee manieren spreekken.
 Wel aen dan tot besluyt, soo is mijn hooghste wensch
 Dat ghy verkrijghen meucht, het geen een aertsche mensch
 Op aerden wenschen mach, en dat den Heer wil gheven,
 Als 't leven u verlaet, daer voor het eeuwich leven;
 Indien ick meerder kon mijn wensch was haaest geblust:
 Maer t' wijl ick niet meer kan soo houd ick my gherust,
 En wensch u noch voor 't lest, dat u den Heer wil sparen;
 In leven, 't geen bereyckt, den ouden *Nestors* jaren.

P. V. Goor:

Lust baert wijsheydt.

[Waer zijt ghy nu mijn *Rosemond*?]

Stemme: *Florida, &c.*

WAer zijt ghy nu mijn *Rosemond*?
 Die ick onlanghs soo vrolijck vond,
 Haer wolligh vee gheleyen,
 My dunckt ick hoor een *Echo* in de lucht,
 Met een eensaem droef ghesucht,
 Als door de wolcken weyen.

2 Ach Hemel wat of dit beduyt!
 Nu schuyl ick achter 't jeugdich kruyt,
 Ick sie een *Nimphje* komen:
 'Tis *Rosemond* die flickert als de Son,
 Sy singht van *Coridon*,
 In 't lommer van de bomen.

3 Fy loos ontrouwe Minnaers hert,
 Van wien ick nu verlaten wert,

Swoerd' ghy my niet voor desen,
 Ick was u wens, u hert en tweede ziel,
 Die u alleen beviel,
 Nu sal 't *Astrea* wesen.

4 Ick sagh u trouwe dienstbaerheit,
 Als ghy mijn vee had uytgheleydt,
 Na 't veldt oft in 't bosgagie,
 Bliest ghy terstont maer u harders fluyt,
 Wiens helder soet gheluyt,
 My lockte tot vryagie.

5 Hoe klaeghd' ghy dus mijn tweede ziel?
 Voor wien ick hier soo nedrigh kniel,
 Met nat betraende ooghen,
 Neen *Rosemond* so waer u Harder leeft,
 En *Tyter* stralen geeft,
 Noyt heb ick u bedroghen.

6 Ontfangt mijn hand, mijn hert, en trou,
 Ick kies u tot mij waerde Vrouw,
 Een kusje tot een teecken,
 Den Hemel geeft dat ons verliefde hert,

Noch meer ontsteeken werdt,
Wie kan ons Trouw' verbreken?

[Doen *Apol* sijn heete stralen]

Stemme: *Rosemont die langh, &c.*

*DO*en *Apol* sijn heete stralen,
Hadt verschooten van den dach,
Gingh ick eensaem droevigh dwalen,
Door de boomen daer ick sagh,
Dat een Rey van Nymphjens stondt,
Onder die was *Rosemont*.

2 *Rosemont* verliet het reyen,
En sy gingh haer wat vertreen,
Nae de groen begraesde Weyen,
Op haer trots en vlugge leen,

En met Hemels soet gheluyt,
 Songh aldaer dit Liedtje uyt.

3 D'Hemel wil hem rijcklijck loonen,
 Die van herten meendt, en mint,
 Iae sijn hoeft met Laurier kroonen,
 Die sijn lusten toomd' en bindt,
 En bewaert sijn lent' en jeughd,
 Voor de trouw en Echte vreughd.

4 Die sijn lijf, sijn lust en leven,
 Tot een offer voor de geen,
 Wil gewilligh over geven,
 Wien begaeft en soete reen,
 Iae wiens deughd en deftigheydt,
 Kroon en Scepter by hen sweydt.

5 Sulcke liefd sal altijd branden.
 Soo dat oock den *Oceaan*,
 Die op onse stercke stranden,
 Soo veel stormen heeft gedaen,
 Door haer blasen en getier,
 Noyt sal blusschen 't Echte vier.

6 Wat kan Keysers Rijck dan baten,
Alsmen vreed' noch vreught en heeft,
Want men moet het hier al laten,
Maer die vroom en vredigh leeft,
Wert met Hemels *Nectar* soet,
Hier en oock hier nae gevoedt.

7 Nae 't gesangh gingh ick haer groeten,
En met groot eerbiedigheyt,
Boogh ick neder voor haer voeten,
Maer sy hield my op en seydt:
Waer toe dese Kortesy,
Herder hier betoondt aen my?

7 Nymph seyde ick u sangh en stemme,
Konnen yeders hert en sin,
Konnen al mijn lusten temme,
En bewegen tot u u Min,
Ghy alleen mijn Rosemondte,
Hebt my door u Liefde verwondt.

8 't Sijn u Bruyn-geoghde lontkjes,
't Is u Deught en gaeuw verstandt,

Die door soete Minne-vonckjes,
 Hebben my geheel vermand,
 Kusjes van u Maeghde-bloos,
 Sijn my soeter als Ambroos.

9 Herder seyse laet u vleyen,
 Want ghy soud een Maeghden-hert,
 Licht verlocken en verleyen,
 Neen mijn Nymph seydt ick dats vardt,
 Dat ick yets versoecken souw,
 Aen een Maeghd' als Liefd' en Trouw.

Door de wolcken.

Pastorel.

Philida.

PHilander wel hoe dus, 'ken denck niet dat u sinnen,
 Slechts door een oogh gegluer, getrocken zijn tot Minnen,
 Ist niet? 'k wou 'k dan eens wist, hoe dat het eerst by quam,
 En oock de plaets daer eerst, u Liefd' haer oorspronck nam?

Philander antwoord.**Singhede op de Stemme: *Kareleen.***

*H*Erderin indient u lust te weten,
 ‘K stae alleen tot u ghebiet,
 Wel nu dan luystert toe: ick segh ‘t was doe
 Ick eerstmael u by sijn ghenot heel onverwacht,
 Heeft de min mijn hert alsoo beseten,
 Datse my geen rust noyt liet:
 Als maer u wijs beleyt en sedigheyt,
 In woorden, in wercken, my quamen in ghedacht:
 Maer als ick vande plaetse spreken moet,
 O hel soet brande! o ghy nickers soet!
 Ick voel, ‘t ghewoel, u helschen pijn,
 ‘K meen vreucht, ‘t was geneucht in sulck een hel te zijn.

Philida

Iae wel *Philander* heeft u min daer eerst begonnen,
 En heeftse met een storm u hert gantsch overwonnen,
 Hoe heeft de Minne-godt alsulcken grooten kracht?

Dat g'hem gheen weerstandt boodt, of was te kleyn u macht.

Philander.

Stemme: *D'uytmuntenst Harderinne.*

Wie souw mijn Harderinne niet konnen eere bien,
 Die haer schoonheyt en soete aerdigheyt:
 Maer een-mael heeft ghesien?
 Wie sou haer niet beminnen die maer een-mael en heeft,
 'T volmaeckt ghebouw van mijn lofwaerde vrouw
 Ghesien, gheen mensch die leeft?
 'T is dan gheen wonder ghy my hebt bewogen,
 En tot min ghebracht, door soete minne kracht:
 Want wie sou den boghen, ban u loddre ooghen
 Niet benemen al sijn macht?

Philida.

Wel hoe, *Philander* hoe, ghy moet ten Hoof verkeren,
 Dat ghy dus aerdigh op 's en Hoofs keunt korteseren?
 V meningh en u woort verscheelt: want 't geen g'in my
 Dus roemt, en vind ick niet, dus acht ick 't veynsery.

Philander.***Stem: Geen mensch en weet wat hem, &c.***

NEen Herderin roem-waerde Maeght,
 Ick veynse neen o Schoone,
 Doch soo u desen Lof mis-haeght:
 Wilt mijn door reen verschoone,
 Dan noch ick kniel voor 't altaer neer,
 V deucht, en 'k sweer by desen,
 Dat ick noch nu noch nimmermeer,
 V deucht laet ongepresen.

Philida.

Wel nu ick laet dat daer, maer 'k wou Philander seyden,
 Of sijn liefd' staet soo vast, dat die niet souw doen scheyden
 Een ander soete Maeght, met een de selve schicht,
 Die ghy noemt soet gegluer, of loddrich oogh-gesicht.

Philander,
Stemme: *Soo 't begint.*

PHilida, Philida, schoone Maeght,
 V soet vernuft mijn soo behaeght,
 V soet gelaet en aerdigheden,
 Wt mijnen sin noyt Herderin,
 En wijcken deden.

Philida.

Dat Liefd' bestendigh is, in die, die eerlick minnen:
 'k Meen die, die dagelijckcs sien de geen die sy beminnen,
 'k Gelooft dat eenighsins, maer als sy uyt 't gesicht
 Gevoert sijn door 't geval, vergaet de liefde licht,

Philander,
Stem: *Verheft u diep, &c.*

AL moest ick uyt het oogh,
 Van die mijn eerst bewoogh
 Tot Min, noch soud ick steeds, in liefd' haer zijn getrouw',
 Met haer gedachtenis ick my verheugen souw,

Philida.

D'ervarentheyt die leert, *Philander* dat wij't niet
Gelooven lichtelick men meest contrary siet,

Philander,

Stem: *Schoonste Lerinde.*

Ick laet een ander, en spreek voor 't mijnen,
Schoon datter veel lichtvaerdigh zijn,
Sal dat *Philander*, oock mee soo doen schijnen?
Neen Herderinne gelooft ghy mijn,
Al waert dat ick moest u gesichte derven,
Niet en souw als sterven, mijn gesette Min,
Die 'k u toe-draegh, in 't minste doen versterven,
Als ick maer mocht erven, u gunste Herderin,
Die ghy my steeds bewijst o soete Meyt,
Door uwe aengebooren vriendelickheit.

Philida.

Maer weet *Philander* wel, hoe dat te desen tijden,
Een maeght in al haer doen, voorsichtigh dient te mijden,

Dat sy geen gunst en toondt, aen Ionghmans of dat sy
Licht raeckt op nijders tongh, geschent door klapperny?

Philander.

Stemme: *Ammarilli mia bella.*

ACh Philida mijn schoone,
Wie salmen nu ter tijt, van nijt verschoonen?
Ey segh waer sal hy woonen,
Die sal bevrijt zijn van de nijders tongen?
Noyt sal hy't sijn ontsprongen:
Woont hy by menschen, hy nimmer ongequelt leeft,
Want een nijder, want een nijder, aen een yeder het sijn geeft.

Vervolgh,

Stemme: *Doen ick was in't &c..*

Dus mijn lief, in dien ghy immermeer wert vande nijd bestreden,
Door een vijs geklap van vuyle snapperny,
Ey ick bidt, soo 't immers wesen kan, soo stelt u hert te vreden,
Denckt de vrome sijn daer van het minste vry,

Schoon de leugenaer,
 Leugens seydt voorwaer,
 Denckt de tijdt sal 't maken wel onwaer.

Philida.

Phylander ick weet mee voor die geen beter raet,
 Als pleysters van gedult, want men den leugen-praet
 Op 't lest wel wert gewaer. de tijdt eyst om te scheidyden,
 Vaert wel *Philander*; 'k wensch den Hemel u geleyden.

Philander,

Stemme: Tirsis sittent aen, &c..

NU dan laet ick eerst de tipjes,
 Eenmael drucken eer ick gae,
 'k Meen de tipjes van u lipjes, u lipjes
 V lipjes, soete *Philida*.

Philida.

Wel nu *Phylander* nu, sijn nu voldaeu u lusjes?

Philander.

Voldaeu, o neen; maer dan, wanneer ick soo veel kusjes
 Genooten heb van u, als g'hebt van mijn ontfaen.

Philida.

Gaet nu *Philander* gaat, ghy zijt nu wel voldaan.

Philander,

Stem: *Monseur, Monseur.*

Vaert wel, vaert wel mijn Herderinne,
Vaert wel den Hemel die wil u behoen,
Vaert wel beheerster van mijn sinnen,
'k Sal met gedachten my tot veersjens voen.

F. Palm.

[Nu laetst mijn ziertje 't soet genoot]

Stemme: *En fin lamour est mon Manceur.*

N W laetst mijn ziertje 't soet genoot / Dan mijn Corinaes
mont / Mits sy mijn boodt / Heel - plaesters tot mijn wondt /
't Scheen of mijn ziel verhuysen wou / En woonen by Mevrouw /
Doen ick mocht raken Haer lieve kaken / Tot loon van mijn rouw.

NV laetst mijn ziertje 't soet genoot,
Van mijn *Corinaes* mont,
Mits sy mijn boodt,
Heel-plaesters tot mijn wondt,
't Scheen of mijn ziel verhuysen wou,
En woonen by Mevrouw,
Doen ick mocht raken
Haer lieve kaken,
Tot loon van mijn rouw.

2 O kusjes soet als Nectars douw,
 Meer soetheyt niet op aert,
 Als 't geen Me-vrouw,
 Door kusjes in my baert:
 Door kusjes sy mijn zieltje steelt,
 En steelent aen mijn deelt:
 Want lieve kusjes,
 Door grage lusjes,
 Al mijn vreughden teelt.

3 Geen goden Nectar noch Ambroos,
 Of Hemels leckerny,
 'k Voor kusjes koos,
 Iae stelden aen een zy,
 In dien mijn *Iupijn Iuno* boot:
 Geen rijckdom 'k acht soo groot
 Als mijn *Corinne*,
 Die 'k sal beminnen,
 Tot ons scheydt de doodt.

P. V. Goor:

Lust baert wijsheyt.

Pastorel.

Cloris,

Stem: Poliphemus, &c.

Alderwaertse Herderinne,
 Dien ick minne,
 Boven veelen, in het wout:
 Wilt verhooren mijne klachte,
 Met aendachte,
 Die ick u stort menichfout.
 2 Op dat ick eens mach verwerve,
 Voor ick sterve,
 Vwe gunst, soo 'k die ben waerd:
 Want het immers niet is mogelick,
 En gedogelick,
 Soo te leven hier op aerd.
 3 En te meer als ick gedencke,
 Hoe ginck schencke,

Philis aen Cefalus Trouw.
 Die nu t'saem in vreugde leve,
 Naer 't Godt geve,
 En ick noch in groote rouw.
 4 Daerom wilt u toch erbarmen,
 En ontfarmen
 Over my, en al mijn Vee,
 Datmen om my droef hoort blaten,
 En siet haten,
 Claver dat hun leven dee.

Waer vlucht mijn lief *Lerind* soo schuw,

Stemme: *Geswinde Bode van de Min.*

Ylich voor mijn heen?
 Ick bid' Princes bedaert u nuw,
 Laet niet in't gheween,

Die u Min,
 Noyt versmaet,
 Schoon 't gewin,
 Van mijn staet,
 En macht,
 Daer door meer mocht zijn geacht,
 Schoon mijn wert een kroon,
 Voor u Min geboon,
 'k Ruylde niet (mijn waerd,)

Voor de schatten van der aerd.
 2 Vertoeft mijn lief, ick bidt vertoeft,
 Let eens op 't geboomt,
 't Geen sich om mijnen 't wil bedroeft,
 Iae het schijnt beschroomt:
 Siet de Beeck,
 Die haer stut,
 Van haer streeck,
 Als u hut
 Genaeckt,
 Dies mijn lief *Lerinde* staect.

Als u wreedigheydt,
 Of ick ben bereyt,
 Te daelen nae 't graf,
 Door u antwoord stuer en straf.

3 Denckt een mijn lieve Engellin,
 Roem-waerdige Vrouw,
 Wat straf ghy door u *Tyters* Min,
 Laes! ontfangen souw,
 Die de doodt,
 Graech aenvaert,
 So ghy boodt,
 Hem ter aert,
 Hy d'eed.

Treet eens Lief in u geweet,
 En vraeght aen u hert,
 Of ick al de smert,
 Die ghy mijn verliert,
 Op het honderst heb verdient?

4 Vraeght eens aen't telligh-rijcke Bos,
 Oft begraesde veldt,

Ick sweer dat yeder blom, en blos,
Tyters Min vertelt,
Die hy staegh,
V betoont,
Even graech,
En ghy loont
Met smart,
't Geen u op-geoffert wert.
Ia ghy soeckt te doen,
Die steeds u geboon,
In zijn ziele plaetst,
Adieu lief *Lerind* voor 't laetst.

P. V. Goor:

Lust baert wijsheyt.

Alle de Huysen,**Stemme: *Droeve Princesse, &c.***

ALle de Huysen,
 Iae Princen Saelen,
 Sijn niet soo schoon, als 't geen ick weet,
 Want daer geen muysen
 In komen dwalen,
 Die want, of vloer, tapijt op eet:
 Daer komt geen Spin, haer webbe-net aenspannen,
 Niet als frisse mannen,
 Raeckt dit schoon ghebouw:
 't Geen daer in is, wort daer weer uyt-gebannen,
 Mits sy niet en kunnen,
 (Hoe garen hy souw)
 Blijven ter plaets, maar moet van daer hy quam,
 Al speet het hem, en waer noch eens soo gram.
     2 Meest al de menschen,
 En grooten Vorsten,
 Hoegh en laegh besien dit Hof.

Wie souw niet wenschen,
Iae stadigh dorsten,
Nae 't geen daer soo een staele lof,
Wert van gezeit gelegen tusschen bergen,
Die het Snee-wit tergen,
Om-heynt met geboomt,
Wiens ruych gewas men eerst wel dien te vergen,
Eermen sich kan bergen,
Of ter plaetse kooft,
Daer sich de aerdt meer wit als swart laet sien,
Een plaets voor jongh, en schuw voor oude Lien.

3 Achter de Boomen,
Daer kondt ghy speuren,
Het Voor-hof van dit schoon gebouw,
Niemant moet schroomen,
Om op te beuren,
't Geen dat dit Hof beschermt voor kouw,
Of de Portier die soud' u buyten sluyten:
Dat souw niet veel stuyten:
Dan wast al gedaen,

Want dit Casteel en heeft niet meer laet-uyten,
 Dan en baet geen fluyten,
 Dies tijdt wacker aen:
 Mits de Poort onwinbaer wort geacht,
 Soo de Portier haer voorsiet met goe Wacht.

P. V. Goor:

Lust baert wijsheyt.

Nu laetst als *Clarimeen*,

Stemme: *Ie ne puis eviter, &c.*

Of, *Sa sa mijn Herders riet.*

NV laetst als *Clarimeen*,
 Lach ick in het Bos alleen:
 Daer sy soo vaeck genoot met soet vermaeck:
 De reuck van 't groen gewas,
 En 't nat bedoude-gras,

Hoe 't Pluym-gediert,
 Op tack en tellich swiert:
 Doen uyten haer hertje dese reen
Tyter waer sy'je,
 Ach waer ick by'je,
 Ick was te vreen.

2 Ghy Boomtiens die alleen
 Mijn klachiens en geween,
 Vaeck heb gehoort, en 't lieve stems accoort,
 Met uwe tackjens lilt,
 Ghy soete beesjens schril,
 En schaetert uyt, dat uwe galm stuyt:
 Soo verre dat het by *Tirsis* gae:
 Dwinght hem te minne,
 Sijn Herderinne,
 Ick bidt doch drae.

3 Terwijl sal ick in't groen,
 Mijn Minne-suchjens voen,
 En singen uyt 't geen *Thirsis* op sijn fluyt:
 Voor dese queelde staegh,

Wanneer ons lusjens graegh,
 Het soet genoot: 'tgeen ons *Natura* boot:
 Gaet bidt ick haest u, doch wat drae,
 Ick sal met lijden,
 Van hem verblijden,
 't Gewenste Iae.

Lust baert wijsheyt.

[*Granida* lief, seght eens mijn waerde]

Stemme: *Nu treurt met mijn, etc.*

Granida lief, seght eens mijn waerde,
 Hoe komt dat ghy steeds voor mijn vlucht?
 Siet hoe een yeder na sijn waerde,
 Gestadigh haect nae trouws-genucht,
 En ghy Princesse,
 Vliet alleen de Min,

Waerde Vooghdesse,
Soete Herderin,
Verlaet u stuersse sin.

2 Siet hoe verheugt zijn al de knaepjes,
Die steeds ontfangen Liefs weder-min,
En drijven met vermaeck haer schaepjes,
En ick nu dwael alleen Goddin;
Siet eens hoe *Cloris*
Sleept met hem ten dans
Sijn lieve *Doris*,
Naer Vrouw *Maias* krans,
En *Pallas* groene lans.

3 Ey siet de Leeuwerick op de tackjens,
Sijn weder-ga met min begroet,
En hoe de Tortel tam en mackjens,
Het Duyfje met sijn minne voet,
En al de Beesjes
Hippelen soo soet:
Want hare geesjes
Swemmen in mins-vloet.

Het gheen ick derven moet.

4 En soeckt ghy dan alleen te vlieden,
De min in naere eensaemheydt,
Daer ghy (ghescheyden van de lieden)
V groene jeught in dorheydt slijt?
Lief laet u raeden,
Waerde proncksteres
Neemt in ghenaden
Vwen slaef, (Vooghdes)
En blijft mijn Herderes.

Lust baert wijsheyt.

P. V. Goor.

Minne-klacht, van *Rosemont*.**Stemme: *Granida Princesse, &c.***

En wel overwegen
Van de min, soo vinde ick dat haer aert,
Is den een te schencken,
Ziels-geluck, en zegen,
En den aer met dubbel-ramp beswaert.
D'eene geraeckt op een gewenste Ree,
En d'ander doolt op d'ongebaende Zee.
2 D'een ontseylt de vlaegen,
Van neyts-dwarrel-winden,
En geraeckt aen sijn gewenste lust;
D'ander voelt de slagen.
En moet sich verr' vinden,

Daer hy wenst sijn liefd' te zijn geblust,
 D'eene die krijght sijn wel-gewenste vreucht,
 En d'ander swemt in liefdens-ongeneucht.

3 Al te wreede Minne,
 Steets sal ick beklæghen,
 Over 't geen, dat ghy mijn ziel aendoet,
 Heb ick niet mijn sinnen,
 En mijn wel-behaegen
 Aengeleyt, om nevens uwe Stoet,
 Op u altaer te smoocken offerhant,
 (Segh o Goddin) naer wijse onses lant.

4 Dan ghy soeckt te plaegen,
 Met u wreede schichten,
 (Die u soo schiet tot mijn boesem in)
 't Schijnt ghy hebt behaegen,
 Dat ick steets sal swichten,
 En vergaen, in't brandend-vier van Min,
 Want ghy ontsteeckt, mijn over-heete borst,
 En die ick Min, heeft naeuwelijcx geen dorst.

5 'k Heb verscheyde malen,

Vwen lof ghesonghen:
 Want ick dacht van u te zijn verhoort,
 Dan u ziels-dwangh-straelen
 Hebben noyt ghedwonghen
 Hem, die dus mijn zieltje heeft bekoort.
 Ick bid Goddin verhoort dees droeve Maeght,
 Wiens herte mint, en niemandt haer behaeght.

P. V. Goor.

Pastorel.

Stemme: *O saligh heyligh Bethlehem.*

Cloris.

WAer toeft mijn gouden dagheraet?
 Waer mach *Silvia* nu blijven?
 Ach Nymphje komt eer 't wort te laet!
 Ick sie de Son nae 't Westen drijven.
 2 'T schijnt of mijn ruygh-ghewolde Vee,

Ghevoelt de smert die ick moet lijden:

Want yder stil leyt op sijn stee,

En schijnt ghelijck als ick te beyden.

3 Swijgt stil, mijn tongh hout u gerust,

Verschuylt u *Cloris* inde boomen,

Nu heden wert u min gheblust:

Vermits ich *Silvia* sie komen.

Silvia.

4 Hoe soet is 't minnen als men mint

Aen wederzijden even krachtigh,

En als de liefde Weer-liefd' vint:

Soo is de min door liefd' eendrachtigh.

5 Wel hoe wat 's dit? 't is nu de tijdt

Dat *Cloris* my hier had' bescheyden,

Waer of mijn Herder nu verbijt?

En laet *Silvia* oock verbeyden.

6 Wat ruysen hoor ick in 't gheboomt?

Ay my! o Goon! wat sal dit wesen?

Cloris.

Sacht waerde lief weest niet beschroomt,

‘T is *Cloris* dies verlaet u vresen

Silvia.

7 Zijt wellekom mijn waerde Son.

Cloris.

En ghy mijn Herderin gepresen:
Kom rusten wy aen dese Bron,
Stelt van u hert ‘t onnodigh vreesen.

Silvia.

8 Ha *Cloris* roover van mijn sin’.

Cloris.

En ghy vooghdes van mijn vryheden.

Silvia.

En ghy Steel-diefje van mijn Min.

Cloris.

En ghy Goddin in mijn gebeden.

Silvia.

9 Waer isser soeter soet op aert,
Als Weerliefd, liefde komt begroeten?

Cloris.

‘T schijnt d’ Hemel ons te samen paert.

Silvia.

‘T schijnt ick door dwangh u lust moet boeten,

Cloris.

10 Ontfanght *Silvia* van mijn handt,
De zeghel van mijn trouwigheden,

Silvia.

‘K aenvaert, en reyck u toe mijn pant,
Tot tuygh van onbreeckbare erden.

Cloris.

11 Tuygt bloem, en blos, en blaetjes, tuygt
De trouwe liefd’ by ons beslooten.

Silvia.

Queelt beesjes, fluyt, van vreughde juycht:
Mits liefde Weerliefd’ heeft ghenoten.

Cloris.

12 Kom waerde Lief laet ons in ‘t groen;
Venus Altaren op gaen stoocken,
En blusschen min met soen op soen:
Want noyt ons min en wert ghebroocken.

Lust baert wijsheyt.

Seght eens klare water-beeck,**Stemme: *Laura sat laetst by de Beeck.***

En ghy Christalijne stroomen,
Of *Amintas* in dees streeck
Is, dan of hy noch sal komen,
'K bid ey tuyght ghy Linde-boomen,
Waer *Amintas* sich onthout,
Echo schatert door de Linden,
Waer dat ick *Amint* sal vinden
'K bid' Lerinde niet op hout.
2 Hoort eens weeligh Pluym-ghediert,
En ghy lieve Nachtegalen,
Die steeds op u wieckjes swiert:

Als mijn Lief hier aem komt halen,
 En gaet met sijn beesjes dwalen,
 Of ghy hem niet hebt ghehoort,
 Weet ghy waer hy nu gaet weyden?
 'K bid ey wilt my daer gheleyden:
 Want *Amint Lerinde* hoort?
     3 Sacht *Lerinde* 't is te vroegh,
 V *Amint* kan noch niet komen,
 'T was de liefde die u joegh,
 Wilt wat wachten inde bomen,
 Yle voetjes niet en lomen,
 Naer al 't gheen het hertje haectt,
 Komt *Amintas* wilt niet beyen:
 Want *Lerinda* u sal leyen,
 Daer de liefde weer-liefd' smaectt.

P. V. Goor:

Lust baert wijsheydt.

[Ghelijck een Nachtegael]

Stemme: *Nadien de Goddelijckheit.*

GHelijck een Nachtegael,
 Kan door haer soete tael
 Des menschens hert door dringhen:
 Soo kan een brave Maeght,
 Oock door haer geestigh singen,
 Haer maecken mee behaeght.

Viel *Cloris* sijnen sin
 Niet op een Herderin,
 Soo haest hy maer eens hoorde,
 Haer aenghenaem ghesangh,
 Dat hem doen strackx bekoorde,
 En in het herte drangh?

3 Hy zijnd' een Hovelingh,
 Die sijnen loon ontfingh
 Al van een machtigh Koningh:

Verliet nochtans het Hof,
 En koos de Herders wooningh,
 Met haer gheringhe lof.

4 Alleen om *Filida*,
 Die hy bad om het Ia,
 En dat hy mocht verwerven,
 Met haer in d' Echt te treen,
 Ofte hy soude sterven,
 Door pijn onghemeen.

5 Sy siend sijn lijden aen:
 Was met hem voort belaeen,
 Alsoo hy haer ginck sweeren,
 Dat hy souw blijven trouw:
 Tot dat de doodt 't sou keren,
 En wenden vreught in rouw.

Een de Eer.

Wat trouwe liefd vermach, dat is wel recht ghebleecken,
 Aen dees vereende Twee, mits *Cloris* door de nijt,
 En bitse jealousy, sijn vryheydt die werdt quijt.

Dat *Philida* sijn lief wou aen den Koningh wreecken:
 Waer door hy hem ontsloegh, en bad' noch om ghena,
 Tot hunner herder eer, en tot sijn schand', en scha.
Vng seul l'honneur.

**t' Samen-ghesangh tusschen
*Amintas en Laura.***

Amintas singht,
Stemme: *Heb ick o soete Meyt.*

*VOoghdesse vande Ziel,
 Siet hoe ick voor u kniel,
 Ey laet u tweede ziel
 Doch gunst verwerve:
 Want ick van droefheys pijn,
 Gelijck den sneeuw verdwijn,
 Van 't licht der Sonne schijn,
 Door wreetheydt sterve,*

Wat kan u strafheydt dan doch baten,
Als ick daer 't leven door moet laten?

Laura singht.

Stemme: Gheswinde Bode van de min.

WEI Herder wel, wat's dit u klacht,
Ick segh staet op, en neemt m' in acht,
De daghen die ghy leeft.
Wilt u Vee altijd voen
In het gras, 't klaver-groen, gedenckt
Dat de Beesjens vreughde schenckt:
Soo sal ick aen jouw,
Op offeren mijn trouw:
Op dat wy alsdan,
Leven t'saem als Vrouw en Man.

Amintas.

Ick danck u heusheydt seer,
Voor de bewesen eer,
Die 'k sal vergelden weer,

Met trouw te wesen:
 Als wy door d' Echt en bandt,
 Gheknoopt zijn handt, aen hant,
 Daer toe neem ick het sant
 Als tuygh van desen,
 En laet het Vee my vry bevolen,
 'K sal 't hoeden dat 't niet wort ghestolen.

Laura.

4 Wel aen ick ben daer mee te vreen,
 Laet ons t' samen gaen,
 En drijft het Vee vast onder een:
 Dat, dat zy ghedaen
 Tot begin van ons trouw.

Amintas.

Het gheschie, waerde vrouw, u wil,
 Dan ey lieve staet wat stil:
 Op dat ick u gunst
 Loone naer de kunst.
 Ontfanght lieve Maeght
 Een kus, d' u en my behaeght,

[O! kusjens die mijn Lief ontslippen]

Stemme: *O Kersnacht.*

O! Kusjens die mijn Lief ontslippen,
 Hoe vruchtbaeroud' ghy op mijn lippen,
 En teelt mijn ziel vol soete lust,
 Dien ick ghevoel ten Hemel sweven:
Corinne scheidt my een nieuw leven,
 Als sy my met haer lipjens kust.

2 *O!* ooghjes als twee gulde Sonnen,
 Die eerst mijn hert en ziel verwonnen,
 Vw' glans verdooft het Hemels licht:
 De min komt uyt den Hemel dalen,
 Om hem te baeck'ren in u stralen,
 En leeft en sweeft in 't soet ghesicht.

3 *O!* wangetjens, wiens soete bloosjes,
 Als nieuw en eerst ontloocken roosjes,
 Verheughen yders hel ghesicht,
 Die vaeck met purpren douw beladen,
 Van traentjes daer in dan komt baden,

Het vlugh en dart'le *Venus* wicht.

3 O! soete rond ghekrulde tuytjes,
 Daer *Venus* weel'ghe Minne-guytjes,
 Haer in verstricken naer ghewoont:
 Die sy voor *Venus* krans beminnen,
 Die *Iunoos* kroon in glans verwinnen,
 Het welck *Corinnaes* wesen kroont.

4 O! lipjes laet de Bytjens tuyghen,
 Wat honigh dauw sy uyt u suyghen,
 O! neen ten is gheen honigh dauw,
 't Zijn rantjens vande Nectar stromen,
 Daer haer de Goden laven komen:
 Wanneer sy zijn door vreughde flauw.

5 Ghy zijt een *Pallas* in uw' reden,
 Een *Iunio* in uw' fiere leden,
 Een *Venus* in u soet ghelaet:
 Ick stae als *Paris* suff van sinnen,
 En deel mijn hert aen u *Corinne*,
 Die allen lof te boven gaet,

Soeckt en yvert.

[Herder juyght en maeckt een bly gheschal]

Stemme: *Als Garint.*

Herder juyght en maeckt een bly gheschal,
 Schatert uyt van vreught, singht en springht, dat het klingt
 Door het dal,
 En ghy mijn wolghe Vee zijt mee verheught,
 En met u Herder bly,
 Komt Beesjes maeckt met my gheneught,
 Nu ick mijn Nimphje soet ontmoet.

2 Ach siet toe! Daer daeltse nae benee,
 Vande hooghte af, en sy komt naer hier toe,
 Met haer Vee,
 Nu voetjes rept u wat, op dat ick ras
 Mijn Nimphje komt ontrent,
 't Sa Beesjens lustigh rent door 't gras,
 Nu ick *Lerinde* soet ontmoet.

3 Wel mijn Lief dus eenich hier in 't wout,
 Daer de Satiers stout sich verschuylt, en de wolf
 Hem onthout,

En zijt ghy niet bevreest geweest, dat een
 Mocht van dit geyle goet
 V hebben hier ontmoet alleen,
 En wie doch help u dan daer van?

Neen seyde *Lerind* 'k was niet beschroomt:
 Want 'k en wist niet dat in dit wout immermeer
 Satier koomt,
 Dus soo ghy dan bemindt *Lerind*, soo laet
 Mijn niet alleenigh zijn:
 Maer komt, en ghy met my dan gaet,
 En hoed' my, en mijn vee oock mee.

Komt dan Lief en gaet met *Cloris* mee,
 Nu geen Satier komt u omtrent, noch wolf,
 Oock u Vee,
 Of dees mijn Herders staf, die gaf haer straf
 Van haer vermetelheydt,
 Geen tijts toe val ons scheyt, als 't graf:
 Want *Cloris* vast bemindt *Lerind*.

6 Velt-godin roemwaerde schoone Maegt.
 Ciersel van ons tijt, diens vernuft *Cloris* gheest,
 Soo behaeght,

Dat nimmer uyt mijn sin, u min en kan:
 Maer groeyt steeds met mijn jeught,
 En voedt mijn ziel met vreught, waer van:
 Soo ick het soet eens derf, ick sterf.

Konst baert gonst.

Herders vreught, en ongheneucht.

Stemme: *Sa sa mijn Herders Riet.*

*Garint en Galathe,
 Multus en Melibe,
 Amintas en Astre
 Hielden de wacht,
 Met haer schaepjens in 't beschaduwte wout,
 Daer niemants oogen haer minnelijck pogen,
 Met nijd beschouwt.
 2 Garint blies op sijn fluyt,*

Dat bloem, en blaen, en kruyt,
 Door 't aenghenaem gheluyt,
 Vervrolijckt scheen,
 En *Galathe* verhief haer helle keel,
 De Nachtegaels songhen, de Satiertjes spronghen:
 Op 't soet ghequeel.
 3 *Hylas* en *Caliree*,
Philander en *Daphnee*,
 Die quament t' samen mee
 By 't soet ghesangh,
 Elck hief haer stem, en quamen singhend' voort,
 De woelende winden, door 't lillen der Linden,
 Speelden accoort.
 4 In 't soetste van 't gheluyt,
 Spronghen de Satiers uyt,
 En vinghen tot haer buyt,
 De schoon *Astree*:
 De Herders vielen op de Roovers aen,
 De andere verschrickten, als d'Herders kicken,
 Koosen ruym-baen.

5 *Astrea* viel als doodt,
 In haer *Amintas* schoot,
 Haer boesem wiert ontbloot
 Door *Melibee*,
 Dies sy wel weder tot bedaren quam,
 Doen elck uyt minne, sijn waerde Herderinne,
 In d' armen nam.

Soeckt en yvert.

*Soo draeyt het radt hier staegh: want als de vreught is boven:
 Soo wort die met een swingh, van droefheyt stracx verschoven.
 Een de Eer.*

Schoon ick dickmael heb' ghevraeght,

Stemme: *Vroutje is u Man niet t'Huys.*

Schoon ick dickmael heb' ghevraeght,
 Of ghy wout beminnen,
 Een die u sijn lijden klaeght,

Met bedruckte sinnen,
Ick en heb o fiere Maeght,
Noyt yets konnen vinnen.

2 Vrysters wat ick bidden mach,
Laet u trotsheydt varen,
't Gaet als noch ghelijck het plach
Met ons groene jaren:
Want daer komt een ouden dagh,
Niet bequaem te paren.

3 Ghy daerom o soete kint,
Gunt u teere wanghen
Aen een vriend die u bemint
Met een diep verlanghen:
En voor al doch haest begint,
Wilje danck ontfanghen.

4 Een die u van herten vrijt,
Klopt voor uwe deuren:
Soo u eens de kans ontglijt,
Soo en baet geen treuren,
Tast dan toe met alle vlijt,

Terwijl 't u mach ghebeuren.
 5 't Roosje dat soo lustigh bloeyt,
 Kan niet langhe dueren,
 Iae al stont het onghemoeyt
 Tusschen hooghe mueren,
 Ieught, en wat in Hoven groeyt,
 Is van weynigh uren.

Lofgesangh ter eeren de Musijck ende de Musicanten.

Stem: *Doen ick u eerstmael plach te minnen.*

*W*Anneer de Heeren Musicanten,
 Met vreugden zijn by een vergaert,
 Wie sagh oyt sulcke brave quanten?
 Soo vrolijck en soo soet van aert,
 Die haer soo wel// met sangh en spel
 Vermaken, 't zy by bier, of wijn,
 Wie souw niet garen by de borsten zijn?

2 Een yder toont een vriend'lijck wesen,
 Men sieter niet dan vrolijkheydt:
 Al waermen sieck, men souw ghenesen,
 Door sulck een groote soetigheydt,
 Van snaer en fluyt// wiens soet gheluyt,
 Verjaghen doet droefheydt en pijn,
 Wie souw niet garen by de Borsten zijn?

3 Wanneer die soete stemmen klincken,
 Met d' instrumenten te ghelijck:
 Men kan geen aertsche vreught bedencken,
 By sulcke Hemelsche Musijck:
 Al watmen hoort// is soet accoord,
 Bedroefder zielen medecijn.
 Wie souw niet garen by de Borsten zijn?

4 Wie souw die vreught niet garen hooren,
 Die soo des menschen hert verheught,
 Die so vermaeck'lijck klinckt in d'ooren,
 Ten naesten by de Hemels vreught?
 Elck heeft sijn sin// maer niet te min,
 Dit spreekwoordt blijft altijd by mijn,

Wie souw niet garen by de Borsten zijn?
 5 Vaert wel ghy uytghelesen Heeren,
Appollos kinderen soet gheslacht,
 Die staegh de Musijck houdt in eeren,
 Die alle truerigheyt veracht,
 Laet ons in vreught// en ware deught,
 Vermijden alle boosen schijn,
 Op dat wy eeuwich mogen vrolijck zijn.

Bruylofts-Liedt.

Stemme: *Bedroefde Herder siet.*

KOmt Sangeresjes voort,
 Met u Musijck accoort
 Ey laet ons soo 't behoort,
 Dit paer begroten,
 Met sangh en soet ghespel,
Orpheus stelt de veel,

En *Pan* sijn pijpjes eel,
Niet om versoeten.
Laet ons Hemels vreught af male,
Dat sy vervult de Bruylofts-zale.

2 Geluck Heer Bruydegom,
Ghy hebt nu dese Blom,
Gepluckt tot eygendom,
Soet in haer bloeyen.
Wy wenschen dan o Bruydt,
Dat daer een jonge Spruyt,
Gelijck aen 't jeughdich kruyt
Van u mach groeyen,
Dat ghy om 't laer bent drie te gader:
Nu bruydt, maer dan Moeder en Vader.

3 Ghy hebt nu wel gevrijdt,
En zijt op 't hoogst verblijdt,
In deze gulden tijdt,
Die wy oock naed'ren,
Licht waer ick een bekoor,
Ghy zijt ons als een spoor,

En gaet ons beyde voor,
 In Echts vergaed'ren:
 Dies wy u soo veel heyl toe wenschen,
 Als oyt geweest is by de menschen.

4 Wel of j' hier eens op dronckt,
 En hem een glaesje schonckt,
 Die nu sijn Bruydt toe-lonckt:
 Met soete lachjes.
 Gespeeltje lieve Meydt,
 Denckt eens wat soetigheyt,
 Is dese twee bereydt
 D'aenstaende nachjes,
 Als sy malkander over-gheven,
 't Geen langh haer eygen is gebleven.

5 De Bruygom praet van Gaen,
 Het schijnt hy wilder aen:
 Ey lieve blijft wat staen,
 De Bruyt swijght stille.
 Speul-meysjes geeftse flus,
 De leste Maeghde-kus:

En schreytse, seght sus, sus,
 't Is doch jou wille,
 Daer komt de Bruygom aenghetreden:
 Die sel jou wel stellen te vreden.

W. E. D.

Drinck Liedeken.

Stemme: *Tous les soldats de france.*

LAet ons een deuntje singhen,
 Vol van soe, soe, soe, soe soetigheydt,
 En, en, en, en met vreughden drincken,
 't Nat dat Ba, Ba, Ba, Ba Bachus schreyt,
 Men mach wel vrolijck wesen,
 Het zy by Wijn of Bier,
 Niet gulsigh: maer met maten,
 Te maken goe, goe, goe, goe goede cier.

2 Ghebuer ick sal 't u brenghen,
 't Glaesje to, to, to, to tot den boom,
 Wi, wi, wi, wilt het vry verwachten,
 Hiet het we, we, we, we wellekoom:
 't Is maer een proper teughje,
 Gheen groote kroes, noch fluyt,
 Segh maer stap wech, laet komen,
 Ick mach het me, me, me, me wel uyt.

3 Sie daer dat gaetje voren,
 Siet eens hoe, hoe, hoe, hoe, hoe ik 't maeck,
 Sie, sie, sie, sie, sie, siet hem swelghen,
 't Heeft een hu, hu, hu, hu hupse smaeck,
 Nu weder om gheschoncken,
 Vol inde reedlijckheydt:
 Soo meught ghy 't glas ontfanghen,
 En wacker doe, doe, doe, doen bescheydt.

Al met ma ma ma ma maten.

Rosemondi mijn Vooghdesse,***Stemme: Rosemont die lach, &c.***

Die mijn ziel in boeyens hout.
 Segh wanneer sult ghy weer-lesse,
 (In het groen begraesde wout,
 't Geen mijn ziel eertijds genoot,
 Als ghy my u lipjens boodt?
     2 Als wy naer de elsse boomen,
 Langhs het water-kantjen heen,
 (Daer de soete waters stroomen)
 Met ons Beydtjes gingen treen,
 Daer sich geen *Zatir* verstout,
 Te vertoonen in het Wout.

3 Sal de tijdt niet eens weer komen,
Dat ick u schaer-laken rock,
't Wijl ghy soet lach in uw droomen,
Ghingh op-lichten, (doch uyt jock,)
Daer ghy eerst wat quaedt om waert,
Doch de twist was haest gespaert?

4 'k Hoop, en wensch soo langh te leven,
Dat ick *Rosemondes* mont,
Sal soo menigh kusje geven,
Als mijn ziel eerst vreughden vont,
In 't om-helsen mijns Goddin,
Tot voldoeningh van de Min.

P. V. Goor:

Lust baert Wijsheyt.

Ach verherde Herderin,**Stemme: *Schoonste Nymphje van, &c.***

Ach verherde Herderin,
 Die mijn Min,
 Niet en acht, jae schijnt te gecken,
 Met al't geen mijn ziel u doet,
 Dies hy moet,
 Wt sijn oude wooningh trecken.
     2 Is u harde Vorst Metael,
 Of van stael,
 Op-gesmeet van *Vulcaens* hande,
 Of u poesselicke vleys,
 Kout als Ys,
 Dat van hette niet kan branden.

3 Zijt ghy dan alleen Goddin,
Die de min
Soeckt te haten buyten reden?
Of is uwe wensch mijn doodt?
Laet u schoot
Zijn mijn graf, ick ben te vreden?

4 Soo sal mijn verliefde hert,
In sijn smert,
Nae druckx-lijdingh troostingh vinde,
Mits mijn doodt ghenieten mocht,
't Gheen ick socht,
Aen die geen die ick beminde.

P. V. Goor:

Lust baert Wijsheydt.

Nieuw-jaer Ghesangh.

Stem: *Kan icker dan geen troost verwerven.*

Wat isser broosser als ons leven?
 Wat isser vluggher als de tijdt?
 Die ons al slapend' gaet begheven,
 Die wy al speelend' worden quijt:
 't Een jaer gaet voor, en 't ander naer,
 Laet ons den tijdt wel nemen waer,
 En leven so men sterven wil,
 Of ons de doodt eens overvil.
     2 Grijsen gewieckten zeysen-dragher,
 Die nimmermeer en siet te rugh,
 d' Ouderdom maeckt u niet te tragher:
 Maer blijft in 't lopen even vlugh,
 Met snelle wiecken ghy vaeck ontvlieght,
 Den dommen mensch, die sich bedrieght,
 Die sijnen schoonen tijt vergist:

Iae menichmael onnut verquist.
 3 O yd'le mensch! waer zijn u sinnen?
 Dat ghy u selven soo vergaep:
 Wilt met het nieuwe jaer beginnen,
 Niet langher inde sonden slaept:
 Tracht nae de eeuw'ghe saligheyt,
 Die ons door Christum is bereyt:
 Neemt dan de tijdt van heden waer,
 Toont u boetvaerdigh in 't Nieuwe-jaer.

Bedenckt het eynde.

[Weest vrolijck mijn beesjes en toont u verheught]

Stemme: *Als bocxvoetje speelt op sijn.*

WEest vrolijck mijn beesjes en toont u verheught,
 Lerinde die 'k minde,
 O wat een gheneucht
 Sal zijn mijn Vooghdes,
 En u Herderes,
 Laet blijcken als ick u groote vreucht.

2 Ey Christalle stroompjes u golfjes laet sien,
 Tot tuygen, van 't juygen,
 't Geen ghy haer kondt bien,
 Springht op, en dan neer,
 Veel meer als wel eer,
 Waer aen ick u vreughde sal konnen sien,

3 En ghy *Echo* die mijn klachjes wel eer,
 Vaeck hoorde, wiens woorde,
 Ghy naebootse weer,
 Ey schatert door 't Wout,
 Dat *Silvia* trouwt,
 Met haer *Amintas* op mijn begeer.

4 Ey boompjes! u blaetjes van vreugde eens drilt,
 Wilt swieren, en gieren,
 V lovertjes spilt,
 Op dat mijn *Lerind*
 Een rust-plaets vindt,
 Waer noch mijn klachjes met onrust gilt.

5 Verheught u *Najade* voegh u aen den dans,
 Wilt vlechten, en hechten,

Lerinda een krans:
 Wiens bloempjes en kruyt,
 Op veer munten uyt,
 Het groen van *Pallas* ghecierde lans.
 6 Haest u *Amintas* de tijdt die ghenaeckt,
 Dat lusjes, door kusjes
 't Ghenieten smaect,
Lerind haer bedroeft
 Om dat ghy vertoeft:
 Wiens hertje als d' uw' in liefde blaect.

P. V. Goor:
 Lust baert wijsheydt.

Nuper in hospitio,

Stemme: *Ianneman, of Pekelharingh.*

Nuper in hospitio,
 Daer ick en kan'ken dronck,
Vnico consortio,
 Daer sat een Meysken jonck,

Dulce melos modulans,
 't Welck door de kamer klanck,
Postea quid meditans,
 Doe was het desen sanck.
2 Adis diversoria,
 Te maecken goede cier,
Nulla tibi gloria,
 Alleen by 't versche Bier.
Mox vocatur hospita,
 Men vraechter nae Taback,
Datur nova fistula.
 Alles tot u gemack.
3 Isthæc herba scinditur;
 En over 't vuyr ghedrooght:
Fistulaeque infunditur,
 Op dat ghy 't suyghen mooght,
Igne Mox accenditur,
 Is dat niet wel ghedaen?
Fumus inde trahitur.
 Daer gaet het smoocken aen.

4 Inde squalor lividus,
 Beslaet een groote stee,
Volat velut fluvius,
 En maeckt een groote zee,
Bibunt circum circa,
 Seer frisch een mael herom,
Quid evenit postea?
 Sy werden dol en stom.
5 Ibi venit mulier;
 En soeckt haer lieve man,
Intuens acerbiter;
 En vint hem by de kan,
Dicit cum suspirio,
 Lief 't kan alsoo niet gaen.
Iipse cum delirio,
 Dit is seer wel ghedaen.
6 Altera ibi veniens,
 Maeckt daer een groot getier,
Saepe verbis rediens.
 Wat duyvel doet ghy hier?

Interim valde litigans,
 Ontstaet een groot ghedruys.
Alta voce clamitans,
 Flux Iasper mee naer huys.

[O Clarimeen wie kan uytbeelden]

Stemme: O Kers-nacht.

O Clarimeen wie kan uytbeelden,
 De gaven die natuer medeelden?
 V lichaem soo in als volmaeckt,
 De schoonheyt staer-ooght op u schoonheyt,
 Verwondert sich van 't gheen ten toon leydt,
 En voelt sich selfs van u gheraekt.
 2 V voorhoofd met natuers blancketsel,
 Waer aen men siet noch dat, noch letsel:

En ooghjens bruynder als een git,
 Omcingelt met twee swarte booghjens,
 Die niet te laegh, of niet te hooghjens,
 Verciert het suyver Maeghden wit.

3 V kaeckjens zijn twee schoone Roosen,
 Die door natuer veel schoonder bloosen,
 Als 't incarnaet, of 't fermillion,
 't Gheen pronckt op *Parlamoere* plaeten,
Natura soeckt aen u te laten,
 't Gheen hy aen and're niet wil doen.

4 O soete mont! waer uyt de woorden
 Gaen in mijn ziel, die mijn bekoorden,
 O Maeght verciert met stijl van re'en:
 Van u de soete woorden vloeyen,
 Die mijn ziel klemt, en schijnt te boeyen:
 Dies ghy van my wort aenghebe'en.

5 V wesen deftigh doet bekooren,
 Die u maer siet, schijnt hy ghebooren
 Zijt (mijn beminde *Clarimene*)
 Tot een uytstel vande Maeghden,

En quelster van die u behaeghde,
 Vermits het beste woort is neen.

6 O! Peerel van ons tijdt, Beminde
 Laet af u strafheyt ghy sult vinde
 Een die u niet verlaten sal:
 Maer u trouheyt sal bewijsen,
 Veel meerder liefd' al d'oud' *Anchijse*,
 Kreegh van sijn Soon in *Troyaes* wal.

P. V. Goor:

Lust baert wijsheyt.

[Herders kint het geeft mijn vreemt]

Stemme: *Phebus is langh over de Zee.*

*H*Erders kint het geeft mijn vreemt,
 Door 't verlopen van u jaren,
 Dat ghy niet een Vryer neemt,
 Om u schaepjens te bewaren,

Och of ick u krijgen kon,
 ‘K Wedd’ mijn overschoone Son,
 Geen trouwer Dienaer von.

2 Sorgens soud’ ick met de schop,
 ‘t Vullis van u stal op rapen:
 ‘Savonts soud’ ick passen op:
 Water pompen voor u Schapen:
 ‘k Soud’ mijn vlijt en yver doen,
 Om u schaepjes teer te doen,
 Meer als ghy soud’ vermoen.

3 ‘k Souse voeren dat u lust
 Met de beste koeck en boonen,
 ‘Smorgens als ghy laecht tot rust,
 Soud’ ick die met stroo verschoonen,
 Passen op dat ick de Koy,
 Suyver maeck van stinckent hoy,
 En weer met stroo bestroy.

4 Voorders wat het huys belanght,
 Sal ick vloer en solder veegen:
 Maecken dat ghy my bedanckt:

Stoocken 't vyer en d'as uyt dreeghen,
'k Souw mijn winst wel nemen waer,
Niet een pintjen hier of daer
Verteeren in een jaer.

5 Sooje sieck, of suchtigh wert:
Sal ick om een Doctor loopen,
Tot verlichtingh van u smert,
Sal ick wijn en suycker koopen,
Krijgh j'een kint, dat sel ick mee
Draghen, als wy buyten Stee
Wandelen met ons twee.

6 'k Heb mijn Vryster dat je 't wist,
Noch veel raer en schoon luweelen,
Met een pot-stick in mijn kist,
'k Heb noch van dat ick liep spelen,
Twintigh pont, of daer omtrent,
Alle jaer tot eene rent,
Van Besjes Testament.

7 'k Hebje nu ghenoegh gheseyt,
Wilje nu soo moetje spreecken?

Seghme nu in 't kort bescheyt,
 Of ick laet het vryen steken?
 Sooje nou niet kort beraet,
 Dat je my de koop toe slaet,
 Denckt vry dat ickje laet?

I. I. van Asten.

[Ach woud' d'Hemel my gheven]

Stemme: *Amarili mia bella;*

ACh woud' d'Hemel my gheven,
 Dat dit verslagen hert van straf en sonden,
 Weird los en onghebonden:
 Soo souden dan mijn nat betraende ooghen,
 Voor 't Sonne licht op drooghen,
 Dan mocht ick wenschen om tot mijn waerde Vader,
 Op te stijghen /:/:/: noch nader.

2 Maer mijn leven is sondigh,
 Ick ben noch onbequaem om daer te woonen,
 Daer d'Hemel wil beloonen
 Haer maer alleenigh, wiens lusten boven steyg'ren,
 En die de sonde weyg'ren
 Och mocht ick schreyen! en soo mijn liefde stelpen,
 Ach mijn Vader! ://://: wilt helpen.

3 *Lionora* u suchjes en tranen die ghy schreydt,
 Zijn rechte tolcken,
 Die ghy sendt door de wolcken,
 Al kont ghy schoon u Bruydegom niet spreekken,
 Wie kan sijn liefde breecken?
 Ghy zijt soo waerdigh, en van d' hooghste verkoren,
Lionora, ://://: wilt hooren.

Door de Wolcken.

krachtighe Medecijne voor die met melancoly
ghequelt zijn, ende werden gherecomman-
deert vanden voortreffelicke Iubal.

Stemme: *Poliphemus aen de strande.*

W Aecht nu op ghy doffe sinnen Wilt niet minnen Treu-
righeydt en flauwe lust / Maer laet varen dese din-
gen Sonderling--gen Die de ziel altijd ont--rust.

WAecht nu op ghy doffe sinnen
Wilt niet minnen
Treurigheydt en flauwe lust,
Maer laet varen dese dingen
Sonderlingen
Die de ziel altijd ontrust.

2 Medecijn sal ick u gheven
 In dit leven,
 Die heel lieflijck is bereyt,
 Van veel swart en witte noten,
 Overgoten,
 Met een sap vol soetigheyt.

3 't Is een dranckje om te gorg'len,
 Als de org'len
 Met de keel door lieve wint,
 't Ghene maeckt een soet gherommel,
 En ghedommel,
 In het oor van diese mint.

4 Droeve herten doet het quelen,
 Ende spelen:
 Iae 't verdrijft een swaren geest,
 Sonder pijn, of sonder knaghen,
 Alle daghen,

't Is een goet dat haest gheneest.
 5 Wilt dan dese konst niet laten,
 Ofte haten:

Maer ghestadigh volghen na,
 Tot ghy van der aerd' moet scheidē,
 En verbeyden,
 't Hemelsche *Alleluja*.

Weest vrolijck.

Nieuw Pastorel.

Stemme: *Alst begint.*

WAer schuylt mijn Nymphjen in 't groen,
 Die ick nu langh heb' ghesocht,
 Sy heeft haer Schaepjes te voe'en,
 Huydemorghen hier ghebrocht,
 Ey, ey kom, Schaepjes dom,
 Keert we'erom,
 Op dat ick vind' mijn blom.
 2 Ick sit hier lichtelijck neer,
 En ick brengh mijn fluytje voort,

Dat klinkt in 't Bosje soo veer,
Iae misschien 't mijn Nymphjen hoort,
Amaril staet wat stil,
Of 't ghevil,
Dat ick u vondt nae wil.

3 Ick siese ginder soo 'k meen,
Die daer op den hooren blaest,
Om soo te krijghen by een
Al haer Vee dat graeghjes graest,
Sy komt aen// 'k wil op staen,
Tot haer gaen,
Nu leyt al mijn ghetraen.

4 Ick groet u hier in het dal,
Ach mijn tweede ziel! mijn hert,
Ick heb' in 't Bosch over al
V ghesocht met groote smert,
Dus vriendin// die ick min,
Ist u sin,
'k Gheleyd' mijn Herderin.

5 Of is mijn Nymphje belust,

Dat wy aen de water kant,
 Een weynigh nemen de rust,
 Daer de wilchjes staen gheplant
 Aen de bron// daer de Son,

Coridon

Noyt heet besteecken kon.

6 Laet ons daer vlechten een krans,
 Op mijn lieve Nymphjes hoofd,
 Wiens schoone maeghd'lijke glans
 Is ghebonden en verlooft,
 Aen mijn trouw// en ick houw:
 Dat mee Vrouw,
 Gheen liever minnen souw.

7 O! bloemtjes roosverwigh root,
 Hemels-blaeuw, albastert-wit:
 Nu wordje schielick ontbloot,
 Vande steeltjes daer j' op sit,
 En beduyt// 't maeghde kruyt,
 Dat daer spruyt,
 Tot ciersel van mijn Bruydt.

W. E. D.

**Amarilli Claeg-Liedt over het afsterven
van haer beminde Herder.**

Stemme: *Amarilli mia belle.*

ACh wat zijn nu mijn daghen,
Vol ramp en droefheyt groot,
Hoe sal ick draghen
't Leet dat my dus doet klaghen?
O wrede doot!
Waerom heb 't ghy ghescheyden,
't Soet ghevry van ons beyden,
Nu dat de zieltjes so vast verbonden waren?
Of benijde, of benijde, of benijde
Ghy 't paren?
2 Ach wie draeght sulcke minne,
Als my mijn Herder droegh?
Die soo kan winnen,

't Hert van sijn Herderinne,
 't Is niet ghenoegh,
 Al is hy overleden,
 Noch ghedenck ick op heden,
 Aen sijn goe gunste:
 Maer 't missen doet my weenen,
 Al mijn vreughde, al mijn vreughde, etc.
 Vlieght henen.

3 Och waer 't moogh'lijck te wecken
 Mijn Lief, mijn waerde schat,
 Ick souw daer trecken,
 Al moest ick 't graf bedecken
 Met traentjes nat,
 't Mocht my geensins verveelen:
 Want hy sou weder heelen,
 Mijn droeve smerte, en troosten als voor desen,
 Hoe gheluckigh, hoe gheluckigh, hoe gheluckigh
 Sou 'k wesen.

4 Als ick sie dat *Lerinde*,
 En ander Nymphjes meer,

In 't Bosje vinden,
 Elck sijn Lief en beminde:
 Dan word' ick weer
 Met nieuwe smert doorsteken,
 En vertreck (om te spreken,
 Mijn droeve klachten),
 In eensaem naere kuylen,
 Daer ick dickmael, daer ick dickmael, etc.
 Gae schuylen.

5 Als ick snachts leg' te rusten,
 Schijnt my de min te vo'en,
 Als of wy kusten:
 Maer 'k waeck op vol onlusten,
 War sal ick doen?
 Mijn liefste Lief ter eeren?
 By gheen Herders verkeeren:
 Want geen ter weerelt sal soo ghehuys-vest wesen,
 In mijn herte, in mijn herte, in mijn herte,
 Als desen.

Weest eendrachtigh.

[Hoop en wanhoop my nu bestrijden]**Stemme: *Alst begint.***

HOop en wanhoop my nu bestrijden,
 Droefhey en spijt beklemmen mijn hert,
 Mijn ziel, mijn gheest en lichaem lijden
 Een onuytspreeckelicke smert,
 Ick voer een Oorlogh in mijn ghemoet,
 Helaes! om u verteer ick vleesch en bloet,
 Mijn waerdste Lief gedenckt den eedt,
 Die ghy u aldertrousten Dienaer deedt.

2 Neen Nymph ick kan dat niet gheloooven,
 Dat u sin souw van mijn zijn ghekeert,
 Naer Rechten, niemant my u kan rooven,
 Die anders seyt u qualijcken leert:
 Laet niet verlocken u het snoode gelt,
 Daer op u Vrienden schijnen soo ghestelt,
 Ick wijck in deught eer kunst gheslacht,

Met hem die by u schijnt wel meer gheacht.

3 Ick min u op de echte banden,
Op u belofte vast toeghestaen,
En op het gheven van uwe panden,
En op den eedt aen my ghedaen,
O adem van mijn ziel, vonck van mijn brandt!
O voetsel van mijn gheest en mijn verstant!
Ick bidt hebt derenis met my,
En maeckt van trouwloosheyt u ziele vry.

4 Ach schoone boven alle schoone,
Mijn troost, mijn heyl, en eenighe lust,
Mijn hoop, mijn vreught en hoogste troone,
Al mijn vermaeck en diepste rust,
Geeft geen gheloof die u quaet van my seyt,
Siet dat u niemant listigh en verleyt,
Mijn hert dat schrickt, dat beeft en trilt:
Wanneer ick hoor dat ghy een ander wilt.

5 Denckt dat ick hier legh voor u voeten,
En ick sweer by de grootste Goon,
Dat ick 't noyt qualijck en sal begroeten,

De spijt, de trots, d' onneer, de hoon
Die my van uwe zy is aenghedaen:
Want siet ick houw' wy werden bey verraen,
Het is een booswicht in sijn huyt,
Die dus door liefde scheyt Bruydegom en Bruyt.

6 Vaert wel, vaert wel, adieu mijn eygen,
Krijgen ghy meught gheluckigher Man:
Maer den Hemel gaet altijdts dreyghen,
Al die een ander doet oneerlijck an,
Beter als ick gun ick u met mijn hert,
Hoewel dees wensche mijne ziele smert,
V Vrienden hoop ick metter tijdt,
Van my noch hooren sullen dit verwijt.

L. Hoven.

[Eens eer de Son des smorghens vroegh begon]

Stemme: *Daer en hadjet niet linckaert met.*

*E*Eens eer de Son des smorghens vroegh begon
 Te steecken op, in 't kriecken van den dagh,
 Terwijl den dauw noch op de blaetjes lagh,
 Rees ick van 't bedt, door dien ick altemet,
 Veel meer vermaeck in 't wandelen raep,
 Als menich mensch in d' over soete slaep,
 Ick maeckte mijn vaerdigh, aensiende het weer,
 Wel wandelens waerdigh, dus gingh ick soo veer,
 Dat ick ben ghekomen in 't Bos, en ick trat
 Ter syen de boomen, in 't waghenaers pat.

2 Als nu mijn oogh vast gins en weder vloogh,
 Sagh ick van veer een Nymphje voor my gaen,
 Nu voetjes voort dacht ick wat stijver aen:
 Maer als ick nou, haer schoonheyt speuren sou,
 Sagh ick terstont onder 't bedeckte kleedt,

Die my wel eer de meeste droefheydt deedt,
 Dies scheen ick te swijmen, en sprack ha Goddin!
 Wat Engel is by my dat ick u hier vin?
 Wat maeckt ghy alleynigh dus veer buyten Stee?
 Met spraeck sy een weynich wat dat ick daer dee.

3 Doch na veel re'en, en woorden tusschen twe'en,
 Ginghen wy voort op d' hooghe berghen top,
 Daer hief mijn Lief haer helder keeltjen op,
 Dat soet gheluyt, van 't singhen en de fluyt,
 Klonck over 't Velt soo dat den *Echo* strack,
 Tot meer vermaeck de woorden weder sprack:
 De Son rees wat hoogher, de Velden en 't lof
 Die werden vast droogher, dus daelden wy of,
 Sy klaeghden haer voetjes die deden haer wee,
 Dus ginghen wy soetjes, al sachjes nae 't stee.

I. I. van Asten.

[Godesje van mijn brandent hert]

Stemme: *Sacht Silvia seght my hoe, &c.*

Godesje van mijn brandent hert,
 Loopt niet soo vert,
 Ey stae wat stil en hoor u lof
 Van d' *Echo* bootse, op d' helle rootse,
 Met gulde stof.

2 V schoonheyf Lief *Cornelia*,
 Verdooft byna
 Het gheestigh flickeren van de Son:
 Maer niet de smerte, die in mijn herte
 Hierdoor begon.

3 V deucht, u zedelijck ghelaet,
 V reyn ghewaet,
 V fiere gangh, u geestigheydt,
 V brave reden, bestrickt mijn leden
 Tot dienstbaerheydt.

4 Ist wonder Goden dat ick min,
Soo een Godin,
Die *Phoebe* uyt sijn heten throon,
Met bleecke stralen, sou neer doen dalen,
Tot by mijn schoon.

5 En suymen daer sijn daeghse taeck,
Met soet vermaeck,
In minnepraetjes en ghevry,
Eer hy sijn wagen bestondt te jaghen,
Aen d'ander zy.

6 Dat selfs de dagen met malkaer
Vereenden haer,
En joeghen *Morpheus* uyt sijn kringh,
Tot in het doncker, by d' oude roncker,
In sluymeringh.

Als een Helt.

Herders-klacht.**Stemme: *Balette Bronckhorst.***

AMarille,
 Ghy die alleen mijn leven
 Hebt in 't ghebiedt,
 Ist u wille,
 Ghy keunt my wel troost gheven,
 In dit verdriet,
 Ick die nu, langh heb' ghebeden u,
 O Herderinne,
 Of ick u minne
 Eens weer mocht winne:
 Maer even straf, ghy zijt, ghy zijt, ghy zijt
 Niet als in voorleden tijdt.
     2 Doen wy beyden,
 Noch waren jonghe spruyten,

Was ick u Lief,
Doen elck weyden
Sijn Vee en Schaepjes buyten,
Tot ons gherief,
Doen de min, nam eerstmael haer begin,
En ick u vrijden,
Tot allen tijden,
Mocht ghy 't wel lijden:
Maer 't is nu heel verkeert, verkeert, verkeert,
Nu ghy hebt in 't Hof gheleert.

3 Tot een ander
Zijt ghy nu meer ghenegen,
Hoe komet by?
Kan *Philander*
V dan niet meer beweghen,
Door sijn ghevry?
Is mijn staet te slecht, of mijn gewaet?
'k Sout schier ghelooven,
Ben ick verschooven,
Om dat ick 't Hoven

Niet kan? al even rat, soo rat, soo rat
 Als de Ionckers van de Stadt.

4 Die vol treecken

In 't minnen zijn, en veynsen

Haer als oprecht:

Maer spreecken

Heel anders dan sy peynsen,

En 't Meysje slecht

Wort verleydt, door haer bedrieghlijckheydt:

Dus laet u raden,

Of 't sal u schaden,

Wilt niet versmaden

't Geen u een Herder riet, hy riet, hy riet,

Acht de steedsche Ionckers niet.

5 Maer sy vluchte

Van haer *Philander* henen,

Ghelijck verstoort,

Of hy suchte,

Sy woud' hem niet verleenen

Een eenigh woordt,

Amaril staet doch een weynigh stil,
 Houdt in ghedachten
 Al mijne klachten,
 Wilt niet verachten
 Hem die u liefde draeght, toe draegt, toe draegt,
 Eer ghy 't u te laet beklaeght.

W. E. D.

[Ach soete *Philida*]

Stemme: *Nadien u Goddelijckheit.*

ACh soete *Philida*
 Ick oogh u stapjes na,
 Waer gaet g' u Schaepjes weyen?
 O mocht nu soete Vrouw
 V *Philander* gheleyen,
 Hy hem verheughen souw.
     2 Waer toe nu dus alleen?
 Ey laet ons 't samen treen,

Wat vreucht baert 't eenigh wesen?
 Ey schouwt doch eenigheydt:
 Want het wort mispresen,
 En 't baert onrustigheydt.

3 Maer neen *Philander* neen,
 Ick en gae niet alleen:
 Maer verselt met ghedachten,
 En daer ick wesen wil,
 Sal mijn vast verwachten,
 Mijn speelnoot *Amaril*.

4 Ha schoone Veldt Godin:
 Ick ken 't die Herderin
 Is waert te zijn ghepresen,
 't Kan zijn sy u bemint:
 Maer het sal maer wesen,
 Tot *Cloris* eens verwint.

5 Neen Herder 'k weet wel dat
 Sy noyt een liever hadt,
 Als my, en ick haer mede,
 Geen Herders vleyen soet,

Noch aenghename rede,
Ons liefde scheyden doet.

6 Dat seyt ghy oock wel mee,
Wel eer van *Galathe*,
Maer dat 's nu wel ghebleken,
Haer liefde was verkout,
Als van min quam spreken,
Die haer nu heeft ghetrouwt.

7 Dus kiest o schoone Vrouw,
Een dienaar die ghetrouw
V sal zijn tot het sterven,
Kiest sulck een Speelghenoot,
Die ghy noyt en sult derven:
Dan alleen door de doot.

Konst baert gonst.

Bruylofts-Liedt.**Stemme: *Verdwaelde Coninginne.***

AL heeft ons nu begheven
Den Somer met haer vreught,
Men siet hier weder leven,
Van nieuws de groene jeught,
Aen dese twee, die heden mee,
Het paren nu beginnen,
Wy wenschen haer, dat sy voor 't jaer,
De derde moghen winnen.

2 Al is het Wout verstorven,
En d' ouden stam vergaen,
Nochtans zijn niet bedorven
De spruytjes met haer bla'en:
Maer komen weer, al even seer,
Door warmt' en vochts mee-deelen,

Van tijt tot tijt, op 't aertrijck wijt
Meer jonghe Woutjes teelen.

3 Het gheeft de Bosch-Goddinnen,
En al de Nymphjes vreemt,
Dit onverwachte minnen,
Dat haer ghespeel wech neemt,
Die nu verlaet, de Maeghden staet,
En is gheworden verder,
Door d' echte trouw, de rechte Vrouw,
Van haer beminde herder.

4 Laet u geen wonder gheven,
Dat u dees' Maeght ontviel,
Sy wil nu haest aenkleven,
Haer Lief, haer tweede ziel,
Sy acht doch meer, haer Hooft en Heer,
Haer blijdschap, haer vermaken,
Dan Maeghde praet, of vryen staet,
Die sy nu gaet versaken

5 De Winters koude nachten,
Hoeft sy te vreesen niet,

Die ghy noch moet verwachten,
 't Welcke menich Maeght verdriet:
 Maer dese twee, die moghen mee,
 Malkanders voetjes warmen,
 En als 't haer lust, nemen de rust,
 Elck in sijn Liefjes armen.

6 Truert dan niet meer o Maeghden,
 Ghy hebt gheen truerens noot:
 Maer even seer sy klaeghden,
 't Verlies was al te groot,
 Ick sey sus, sus, hoe hebt ghy dus
 De droefheynt ingheswolghen?
 Ey weent niet veel, om u Ghespeel:
 Maer wilt haer liever volghen.

7 Soo salmen u bekroonen,
 Met Palm en Laurier groen,
 Iae vreught en blijdschap toonen,
 Ghelijck wy nou hier doen,
 En yder mensch, sal met een wensch,
 V veel gheluck aanbieden,

Op 't aertsche dal, 't welck wy voor al,
Wenschen dees echte Lieden.

W. E. D.

[Hey tsa Herders wacker aen]

Stemme: *Tweede Carileen.*

*H*Ey tsa Herders wacker aen,
Voert u Nymphjes aen de Rey,
d'Wijl de Lent haer vertoont,
En de tijdt u verschoont, Herderinne
Voeght u hier mee by,
Sprinckt vrolijck uyt in dese koele Mey,
Omhelst sijn groene jeught,
Rent door 't Wout maeckt gheluyt,
Daer sich hout in 't gheboomt,
Nu de Nachtegael die fluyt.

2 Hoort hoe soetjens dat hy queelt,
't Is om uyt te locken de Goon,

Hey nu tsa wacker uyt,
Siet 't ghebloemt en het kruyt,
By de Beeckjes ons me buyten noon,
Sprinckt vrolijck uyt, etc.

3 Rept u vlogghe voetjes heen,
Spoeyt u rasch ten Boschwaert in,
Waer elck Herder een krans
Vlecht, nu om aen den dans
Te verciereren sijne Herderin,
Sprinckt vrolijck uyt in dese koele Mey,
Omhelst sijn groene jeught,
Rent door 't Wout, maeckt gheluyt,
Daer sich hout in 't gheboomt,
Nu de Nachtegael die fluyt.

FINIS.

Register.**A**

<i>ACh Rosemond</i> beminde.	Fol: 7
Alderwaerdste Herderinne.	152
Alle de huysen.	157
Als ick gae bedencken.	164
Ach verharde Herderin.	194
Ach woud' de Hemel mijn gheven.	207
Ach wat zijn nu mijn daghen.	214
<i>Amarille.</i>	224
Ach soete <i>Philida.</i>	227
Al heeft ons nu begheven.	230

C

<i>Cecilia</i> hoe dus Princes,	104
---------------------------------	-----

D

De werelt heeft haer blyen tijdt.	89
Doen <i>Apol</i> zijn heete stralen.	138

E

Eens dat ick in out Sparen.	24
Een die hem wil onderwinnen.	43

Eens doen mijn flaeuwe geest.	133
Eens eer de Son des smorgens vroegh begon.	220

G

Gheluckigh schijnt de nacht.	41
Geyle Hertoginne.	65
Gaet voort mijn wolligh Vee.	94
Hy vrienden al te gader.	114
<i>Granida</i> Lief, segh eens mijn.	161
Ghelijck een Nachtegael.	172
<i>Garint</i> en <i>Galathe</i> .	181
Godesje van mijn brandent hert.	222

H

Herderinne.	10
<i>Hippomeen</i> .	13
Ha <i>Belinde</i> .	38
Hoewel de Son vry helder.	112
Hoe verslaghen gantsch mat en moedeloos.	121
Herder juyght en maeckt een.	179
Hoop en wanhoop my nu bestrijden.	217
Hey tsa Herders wacker aen.	233

I

Ick hadt voor desen vast voorghenomen. 109

K

Komt Maeghden van het siltigh. 32
 Kom gauwe soete Herderin. 71
 'K voel de min ghestadigh blaken. 75
 Komt Helden die bemint het smoocken. 91
 Komt Sangheresjes voort. 187

L

Lestmael als al mijn ghedachten. 48
Leonora mijn schoone. 58
 Lief als ick spur. 124
 Laet ons een deuntjen singhen. 190

M

Mijn Lief mijn tweede ziel. 21
 Mijn Beesjes om haer Herder. 34
 Mijn beminde. 23
 Maer wat is den echten staet. 77

N

Nu dat mijn Herderin danckbaer wil. 9

Nu gae ick mijn Beesjes weyden.	79
Nu laest mijn zieltjen 't soet.	150
Nu laest als <i>Clarimeen</i> .	159

O

O geylheyts snoode daedt.	27
Ontsluyt nu Goden uwe zael.	51
O Princen die u lust.	54
O soet en aenghename beeldt.	60
Ontfanght uyt dese handen.	67
Onlanghs op een morghenstont.	131
O kusjes die mijn lief ontslippen.	177

P

Proncksteresse.	98
<i>Philander</i> wel hoe dus.	141

R

Rampsalighe <i>Diane</i> .	101
<i>Rosemondi</i> mijn Vooghdesse.	192

S

Set u neer, ey rust bedroefde Herder.	1
Spoet u voetjes treet wat aen.	4

Sonnet op een Sonne blom.	40
Sal ick noch langher ha straffe.	46
Segh waerom mijn <i>Clarimeen</i> .	56
Soo haest als sich <i>Dictinaes</i> Toorts haer koers.	62
Soete Maeghden dartele dieren.	107
Speelnootjes nu toont.	117
Seght eens klare waterbeeck.	170
Schoon ick dickmael heb.	183

T

Toeft <i>Galathe</i> vertoeft.	36
‘T schijnt dat mijn ziertjen sijn.	123

V

Vrolijkce gheesten.	81
Verheft u naer gheluyt.	86

W

Wacker als Helden dient <i>Bachus</i> .	18
Wanneer <i>Aurora</i> pronckt.	29
Wy zijn de Winter quijt.	129
Wel ja, Wel wat vreemder dinghen.	118
Waer zijt ghy nu mijn <i>Rosemond</i>	136

Waer vlucht mijn Lief <i>Lerind</i> .	153
Waer toeft mijn gouden.	166
Wel Herder wel wat 's dit u klacht.	175
Wanneer de Heeren Musijkanten.	185
Waeckt nu op ghy doffe sinnen.	209
Waer schuylt mijn Nymphjen in 't groen.	211

FINIS